

ZBIRKA
KURJAK

MOTIV ŽENE U DJELIMA HRVATSKIH UMJETNIKA

naslovnica

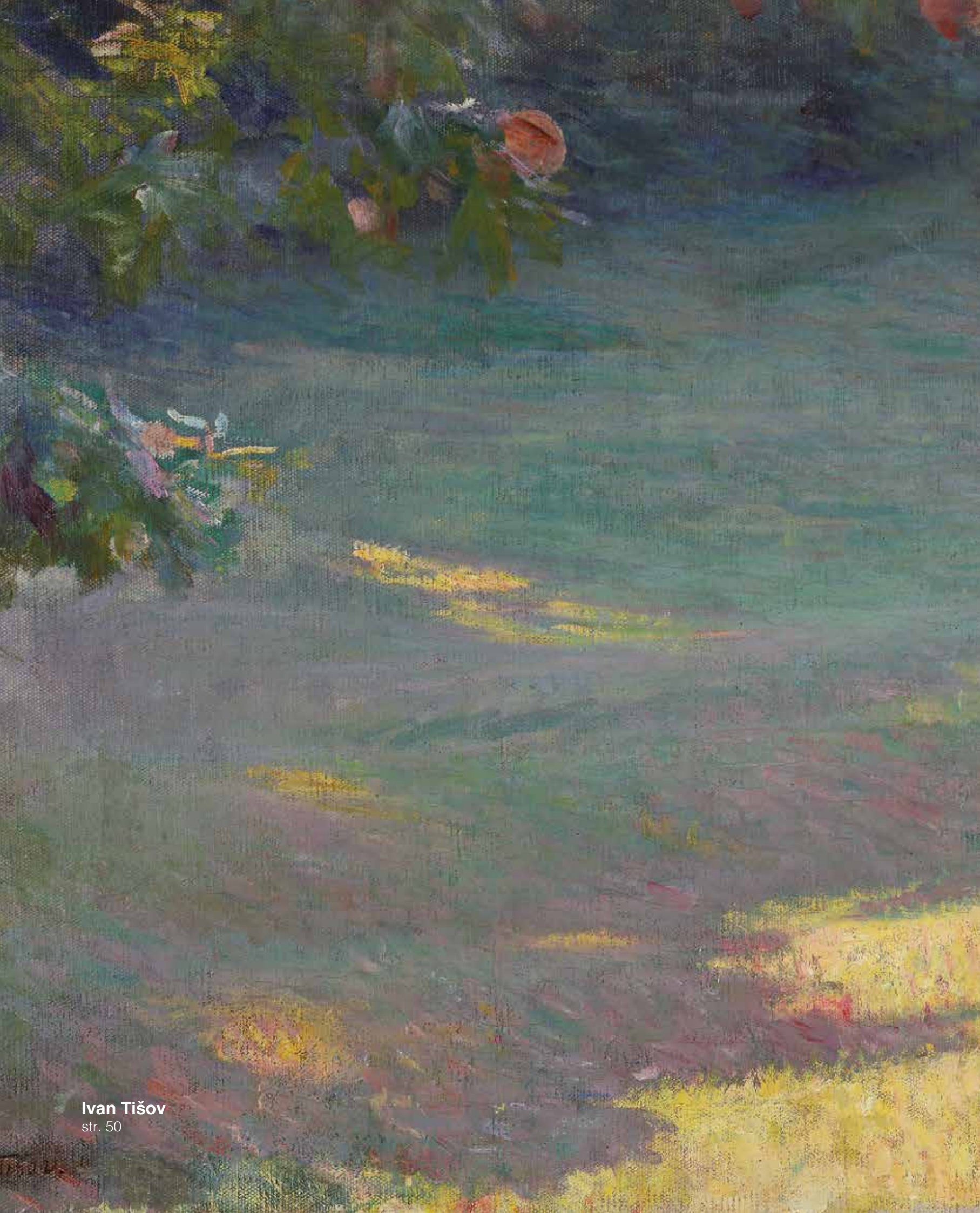
Josip Račić

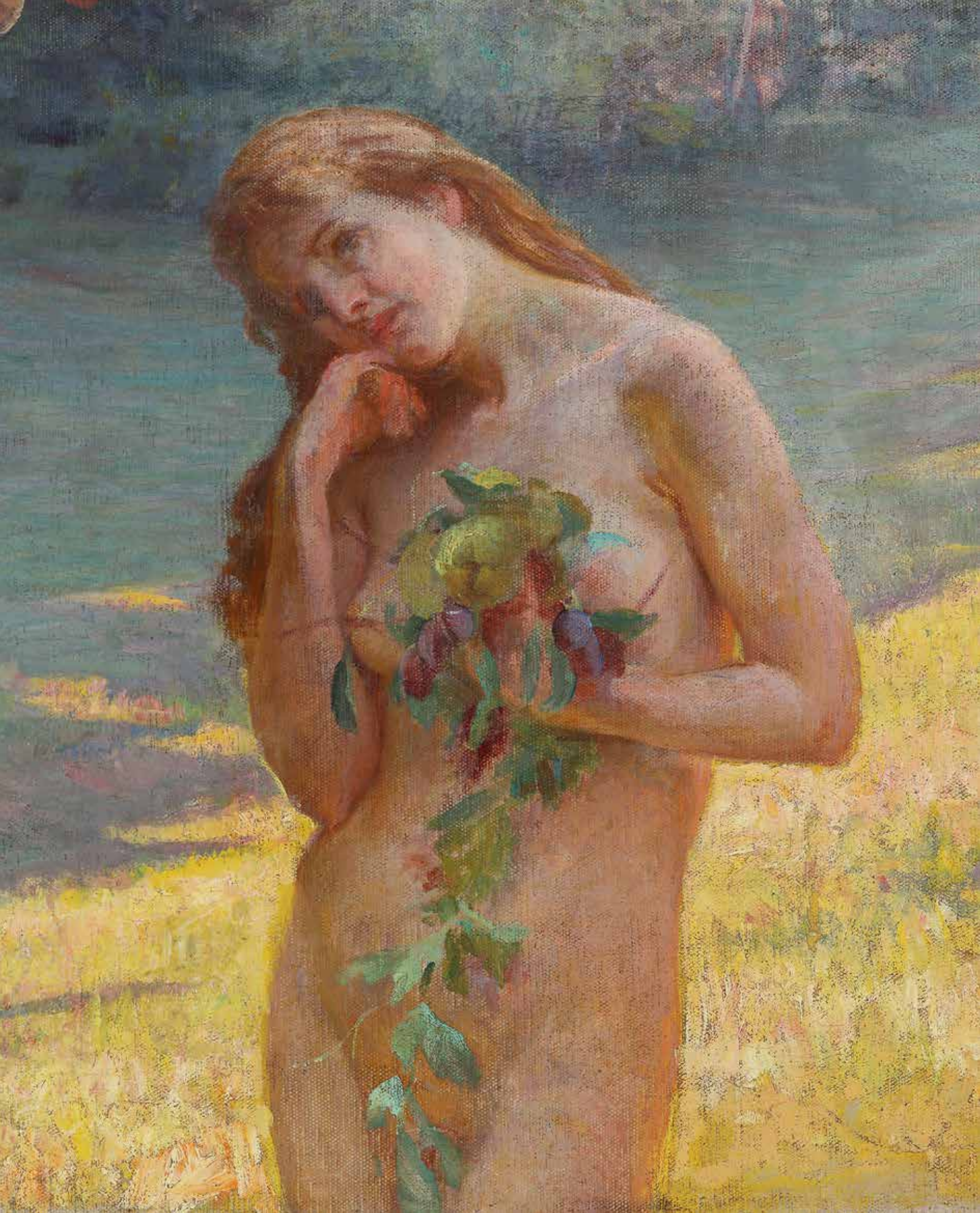
Portret djevojke, 1906-07. - str. 63

kreda i ugljen na papiru 51 x 39 cm

GALERIJA MONA LISA

ZBIRKA KURJAK MOTIV ŽENE U DJELIMA HRVATSKIH UMJETNIKA

ZBIRKA KURJAK

MOTIV ŽENE U DJELIMA HRVATSKIH UMJETNIKA

predgovor

ZDENKO TONKOVIĆ

Ženstvo u zbirci Kurjak

autobiografske natuknice

ASIM KURJAK

citati

IGOR ZIDIĆ

izložba

GALERIJA MONA LISA ZAGREB

20. travanj - 4. svibanj 2024.

GALERIJA STRATIKO

DOMINIKANSKI SAMOSTAN

STARI GRAD NA HVARU

27-29. rujan 2024.

organizacija i izbor djela za izložbe

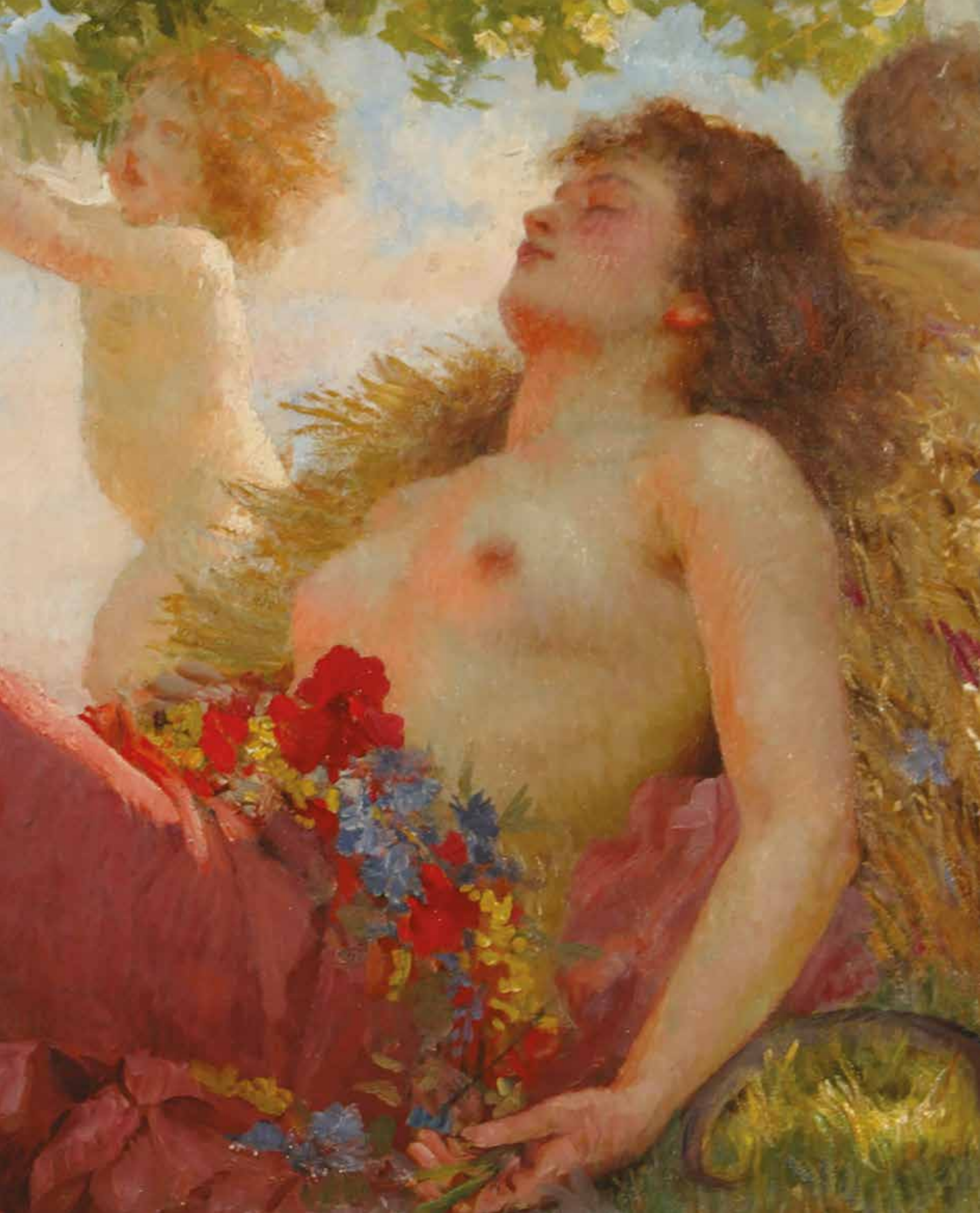
GALERIJA MONA LISA ZAGREB

GALERIJA MONA LISA ZAGREB
2024.

ZBIRKA
KURJAK

MOTIV ŽENE U DJELIMA HRVATSKIH UMJETNIKA

ŽENSTVO U “ZBIRCI KURJAK”

Nije čest slučaj da vlasnik izdvoji iz svoje kolekcije i izloži jedan motivski tematiziran izbor slika i skulptura. Umjetnička zbirka dr. Asima Kurjaka poznata je javnosti („Zbirka Kurjak“, Umjetnički paviljon u Zagrebu, 2019.), a sada je njenu puninu odlučio segmentno prikazati prema dominantnom motivu i dopuniti neizloženim slikama. Ovu, prvu, selekciju ne bi trebalo posebno obrazlagati, znajući specijalizaciju i vokaciju dr. Kurjaka. Ako se marginalizira ovakvo pojednostavljenje, moguće je prihvatiti žanrovski široko homogeniziranu cjelinu kao aposterioran poticaj za valorizacijom velikog dijela *Zbirke*, njenim dometima i lakunama. To je moguća sistematizacija kriterijem tematskog sadržaja: široko shvaćene i razvedene vizualizacije ženstva, ideje koju je u zapadnu kulturu Novoga doba uveo Goethe u finalu „Fausta“ i koja je odmah planula i u likovnoj umjetnosti. Koristit ćemo taj difuzni pojam za pokriti slikovnost ovog izbora.

Za primijetiti je slučajnost da se ova feministom tematizirana izložba priređuje u arhetipsko vrijeme proljetnih svečanosti u čast: od Kibe/Magne Mater do *Osmog marta*.

U taksonomiji ovog mnoštva labavo, pa i uvjetno povezanih slika priklonili smo se grupirati ih u najšire podvrste koje su se mogle izlučiti. Unutar takve podjele slijedili smo stilske linije, ali jednako se mogla postaviti i jedna povijesno-umjetnička vremenska os pa tako promatrati slike bez obzira na motiv. U interpretaciji u ovoj prilici nismo ulazili u literaturu ili u, posebno izazovnu, dubinsku psihologiju; ostali smo na parametrima likovne vizibilnosti.

Galerija ženskih portreta je svojevrsni rodno-konkretni uvod u temu izložbe. (Digresija: nema ženskog roda za riječ portret, kao ni za akt: zahtijevaju atribut). U zbirci su zastupljeni od mimetičkih do generičkih, različitih životnih dobi, u portretno promišljenim očištima i izrezima: glave, poprsja, figure. Najraniji su iz vremena početaka hrvatskog modernog slikarstva: povratka Bukovca iz Pariza i više od desetljeća kasnije odlazaka Račića, Becića pa Kraljevića u Pariz. Nova strujanja donosi Bukovac: rasadište novog ukusa je bukovačkocentrična „zagrebačka šarena škola“, a oficijelna je inauguracija izložba Bukovca i njegovog „zбора“ na „Hrvatskom salonu“ 1898. godine. U *Zbirci* su portreti koje su slikali glavni slikari ovog utemeljivačkog razdoblja: nastalim u njihovim različitim razdobljima. Bukovac pokazuje svoju slikarsku moć, portretnu i kompozicijsku, i kada slika glavu djevojke i kada slika figuru gospoje. Primjereno mladosti, djevojka je u pleneru i pozi koja sugerira zaustavljeni pokret. I gospoja je pokrenuta, u komornom prostoru, u tamnoj odjeći, sa slikarskom koncentracijom na glavu i na ruke, na dijagonalu njihovih ovala: glave u orisu marama i ruku u obrubu manžeta a ne treba previdjeti u tom rimovanju ni kameju u ogrlici. Pomen Bukovca vuče i ime njegovog zemljaka, vršnjaka i atelijerskog sustanara: Medovića. „Gospođa s naušnicom“ dobar je portret Medovićevog postminhenskog akademizma, u senzibilitetu ažuriranog bidermajera, koji priklon Moderni duguje modi: kvantitet bjeline i tvarnosti haljine unosi modernu svjetlinu u sliku. Različite su redakcije Bukovčevog utjecaja. U Bužanovim portretima alibi za rasvjetljavanje slike i živost palete bila je folklorna kostimografija. Dosegnutu vještinu pokazuju njegovi građanski portreti, i taj slikarski kvalitet transparira kroz Bužanov „uljepšani realizam“. U tom

su duhu i Auerovi nasmiješeni portreti, slikani možda i uz pomoć fotografija. Ta će struja u različitim iskazima ostati još dugo apovijesno prisutna, povijesnoumjetnički nesagledana. Na drugoj strani od konfeta koje je prosuo Bukovac kao domaću redakciju impresionizma, secesijska je eteričnost Csikoseve vizije s početka stoljeća. Tijelo se gubi u valerima bjelina na kojima, visoko u uskom okomitom formatu, pluta grumen glave. (Prisjećam se uz *ženstvo* Babića: „Na pijedestalu secesionističkog „Ewig-Weiblichen“ postavljena je sfingoidna bludnica kao apokaliptička zvijer nad vodama eterskim, ogrnuta plaštem umjetnosti“.) Početkom drugog desetljeća, čistim slikarskim okom vidi Csikos *Anu* u bukovčevskoj zavaljenoj pozi i postavu ruku. Skraćena perspektiva omogućava mu sumarne kolorističke planove, do ovala lica u aureoli kose. Od slikara druge Moderne tu su akademijski radovi Račića i Kraljevića, koji dobivaju značenje iz kasnijeg razvoja njihovog slikarstva. Sinteznost forme Račićevog modela uz dagerotipsku uvjerljivost pokazuje njegovu poziciju prije odlaska u Pariz.

Četvrtinu stoljeća kasnije, Uzelčev portret nastavlja ovu *Schönheitengalerie* pokazujući nje ga i vrijeme u smirenju poslije svih avangardi, u jednostavnoj empiriji, u lapidarnosti i lakoći izraza. Drugačiji je rafinman ranog Crnoborijevog portreta. Prekriženih ruku na način njegovog profesora Tartaglie, slikana u finoj tonskoj modelaciji s efektnim kolorističkim i formalnim iskorištenjem bordure pulovera koje priziva barokne nabrane okovratnike, zatvorenog obri sa, primjer je favoriziranog domaćeg realizma četvrtog desetljeća. Istodobna Mujezinovićeva dama iz sličnog je sloga, ali složenija i teža u kompoziciji, duge dijagonale ruke prvog plana i razvedenog inventara u dubini interijera.

Naredni skup portreta nastaje tredesetak godina kasnije. Vežoviću je portret fotografski konkretna fiziognomija, valerski koncipirana, a svoj slikarski nerv i pikturalno događanje realizira na fondu. Kauzlarić superiorno interpretira djevojački portret elongacijom tijela i udova, diskretno komponirajući pramenje kose i grafizam na haljini. I Gusić koncipira *Sanju* u odmaku, kao *odalisku* u bogatom kolorizmu haljine koji je sam po sebi likovni sadržaj slike. Hadžić tretira portret ludički, figurativno u niskoj mogućoj referencijalnosti, slikan osobnom eklektičkom *vulgatom* velikih stilskih pravaca prošlog stoljeća. Konačno, kod Vehabovića portret je figurativni kolažni iskidak koji tone, ili izranja, u cetripetalnom viru amorfnih kromatskih fragmenata, kao otpadak među otpadcima.

U kolekciji ženskih portreta u *Zbirci Kurjak* tako pratimo deklinaciju od fiksnog faktografskog prikaza do fluidnog aluzivnog, od zrele dobi modela do mladenaštva, u stilskim grupama iz tri vremenska razdoblja: prije 1. svjetskog rata, u međuraću, i u post-Šezdesetima.

Figura je logični nastavak teme portreta. Često je upitno svrstavanje jer je tijelo u funkciji portretiranja: odlučuje ekspertna slobodna procjena o težištu umjetnikova interesa. S druge strane, dijelom je i u aspektima akta ali tu ostajemo konvencionalni.

Dvije figure iz četvrtog desetljeća u *Izboru* dr Kurjaka pokazuju polove konkretizacije žens-tva i u motivu i u sadržaju slike. Mujadžićeva *Djevojka u kuhinji*, kompozicija je sofisticirane prostornosti i slikana u sintezi voluminoznosti neoklasicizma i prozračnih kolorističkih valera. Uzelac ležerno akvarelira *Veslačicu* u mondenom art-decoovskom duhu kao novu civilizacijsku temu, neinhibiranim realizmom iz možda frivolnog rakursa. Daleko je složena konstrukcija samo četiri godine ranije Veslačice iz NMMU. Optikom i koreografijom, pikturalnim leksikom, slična je i tenisačica,

I u figuraciji poslije 2. svjetskog rata kondenzira se ženstvo u novim inkarnacijama. *Peglanje* je motiv Ružića u njegovoj slikarskoj fazi: svjež, intimistička invencija jednostavno dana u tonskom prostoru, s promišljenim ploham boje, i fondom zamućene maslinasto zelene polovice i crvenog okera (iz Tartaglinog kromatskog programa, njegovog profesora). Kod Ivančića je to model s leđa kao izgovor za frontalni autoportret. To su lice i naličje jednog sklopa: sljubljenih slikara i modela, osuđenih jedno na drugo. Simetrala su u velikom prostoru u slici, kao šav uveza na rastvorenom manuskriptu. Slikareva sjena njihov je dvojniki (s mnogo asocijacija). Dragica Cvek jedina je slikarica u ovom *Izboru*. I njoj je topla svjetloća tvorna materija za situirati nevjestu, njenu životnu projekciju *ženstva*, između ulja aluzivnog značenja i nenaslikanih platna. Za razliku od filozofije ili poezije, prethodnih slika Bahunekova *Dama*, često slikana i svrstavana u građansko naivno slikarstvo, dobrohotno ženi vraća bulimičnost. Pricina figuralka izvire iz memorije ili iz ambijenta. U tarskim temama (Tarska vala: ušće Mirne), to je panteistička sprega (nedefinirane) figure i prirode. U međudjelovanju tektonike ili karkasa, prirode i ljudi, permutiraju se njihove likovne atrakcije u brojnim kombinacijama i slikarevom izboru. Figure u *Opatijskim kišobranima* (dodao bih: i suncobranima) nostalgika su evokacija vezana uz damski ljetovališni simbol. To su likovni tropi, Pricina završna alegorija prijednog puta u kojoj se miješaju deskripcija i stilizacija, lokalna i psihološka boja. Za primijetiti je još, obzirom na vezivo ovog Izbora, da kišobran nosi i simboliku zaštite, skloništa, *ženstva* (i međunarodno se slavi 10. veljače).

Logično je motiv ženske figure nastaviti aktom. To je najstariji motiv likovne umjetnosti, i traje već tridesetak milenija. Najranije je opredmećen kao skulptura. (Ne znam da li je igdje diskutirana činjenica da akta nema u spiljskom slikarstvu! Trebalo je čekati atensko klasično razdoblje da se spusti na plohu, Zeuksisa i grčke vaze). Mnogo je pisano o ženskom aktu, bio je temom ili osi mnogih izložbi: postao je gotovo sinonimom *ženstva*.

Bukovčevo „Ljeto“ nosi sve attribute njegove slobodne akademičnosti: umjetnosti oficijelnih Salona sa kvaziimpresionističkim, plenerovskim šumovima. (Moglo bi se je doživljavati kao Dixhuitièmeisteičku pastoralu, detalj Tiepola.) Harmonične raspodjele prostora u slici, toplih boja, u Danajinoj pozi, ova alegorija dionizijski asocira prisustnost *ženstva*. U blizini takvog dojma su i Tišov i Auer, s datacijama koje ih povijesno marginaliziraju. Dva kasnija Bukovčeva poluakta, iz 1916., kao da su eskapizam i od Rata (Verdun) i od avangarde (Zürich). Za uživati je u njihovom slikarskom majstorstvu, hedonističkom putovanju tijelom iz sniženog očišta, u namještanju ruku.

Iz međuraća su aktovi Becića i Trepšea. Oba poštuju volumen, njegovu plastiku rješavaju sukladno estetici vremena: Becić tonski, Trepše koloristički. Priroda ulazi u obe slike: muzejski kod Becića krajolikom, građanski kod Trepšea slikom na stalku.

Treći skup je iz vremena poslije rata. Šebalj ga u privatnosti rasklapa i sklapa izvan tendencija tih godina. Mujadžić poštuje korporalnost tijela i klasičnost scene, ali se mijenja u izrazu: sužava skalni boja gotovo do grizaja i povećava količinu prostora u slici. Šohaju je akt u atelijeru u hijerarhiji slikarskih rekvizita, markacija među markacijama. I tako akt, kroz sedamdeset godina u ovom *Izboru*, gubi svoje *ženstvo*.

U likovnom očitovanju *ženstva* intrinzična je realizacija materinstva. Da li je to razlogom da su u Zbirci i u ovom Izboru samo dvije slikarice? Marta Ehrlich slika majku s djetetom u krilu, frontalno kao u ogledalu, u konzervativnoj varijanti kolorističkog realizma četvrtog desetljeća. Ivanka Bukovac s *Djetetom kod doktora* na granici je žanr scene, bez pikturalnog propitivanja. Stančićevi bezglasni prizori smirene su sekvence zajedništva, likovi zatravljeni u gotovo monokromnoj praznini. Kadar je takav da ističe ili majku ili dijete. Boja ili sjena su prisutni tek zbog sugestije dijagonale ili tla.

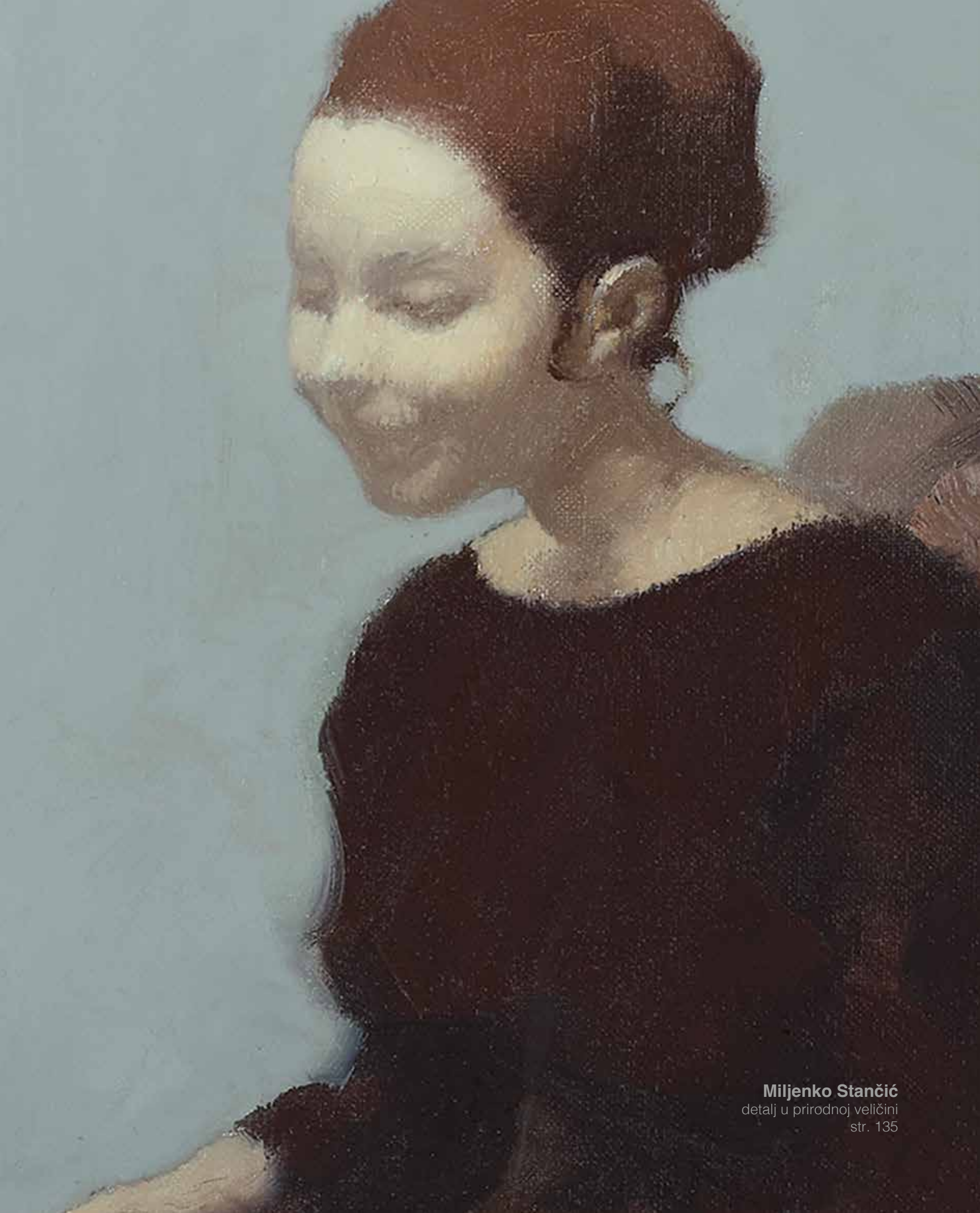
I konačno ženski lik u kompoziciji kao *dramatis persona*. Opet je za početi Bukovčevim adeptima. Csikos i Iveković su graničnici. Csikos je s *Oplakivanjem* na simbolističkom polu, gotovo kao inferiorne replike petnaestak godina ranijeg Bukovčevog *Krista na odru*. Ivekovićeva *Djevojčica* je na šarenom, folklornom polu.

U temi izložbe, ove su slike vesela i tužna maska ženstva. Slično bi dvojstvo moglo naći na slikama Trepšea i Gecana nastalih u poratno vrijeme u morfologiji različito intenzivnog ekspresionizma. Ili kao Arkadija i satiri s nimfama kod Paraća i Joba, s adekvatnim rukopisima. Stančić i Mujadžić slikaju u šestom desetljeću svoje parove i modele u oniričkim interijerima, u toploj i hladnoj kromatskoj intonaciji praktički jednog registra boje. *Ženstvo* ulazi u Berberove kompozicije drugačijom inspiracijom: citatnošću iz muzejskih enfilada ili iz manuskripata, iz tipologije Zapada ili otomanske kaligrafije, u transavangardnoj poetici. Polagao bi i strugao sliku na slici, otisak na otisak, rekonponirao i kolažirao različite *podatke*, slikarski intervenirao na vizualne poticaje u svakom sloju. Sedimentiranjem i *trošenjem* povijesnog fundusa dolazi Berber u vidokrug Novog relizma: njegova slika kao da je rezultat *dekolažiranja*, deraanja.

Poslije gledanja ove posebne *Izložbe* pitamo se kakva bi bila ideja *ženstva* dr. Kurjaka? Može li se ona uopće izraziti klasičnom slikom, ili bi mutirali u vrleti *novih praksi*: do šutnje/praznine.

Zdenko Tonković

Miljenko Stančić
detalj u prirodnoj veličini
str. 135

No dobro Martine... prije svega ja nisam ni bolji ni gori od drugih ljudi, ali sam drugačiji. Izuzetno sam dobro organiziran čovjek, kod mene nema praznog hoda ni radnim danom, ni kad je praznik, ni ljeti ni zimi. Naš narod bi rekao ni svetkom ni petkom i tako od studentskih dana do danas. Uspio sam da me to čime se bavim, briga za zdravlje žena, veseli i danas. Uz to i moj hobi, kolekcionarstvo, vrti se vrlo često oko motiva žene. A i to što me pitaš jesam li više znanstvenik, liječnik, akademik ili obiteljski čovjek... mislim da sam ja sve to zajedno. Ali na vaše inzistiranje što mi je najdraže u mojoj znanstvenoj karijeri, sve te silne knjige, članstva u Akademijama, međunarodna priznanja... najdraži moj uspjeh su stručnjaci koje sam ostavio, izgradio kao nastavnik. Ja imam 22 profesora u svijetu. Moje geslo je, kao što kaže narodna: nije znanje *znanje* znati, već je znanje *znanje* dati. Ja sam možda emotivno najviše znanstvenik i unutar tog moram, praktički svakih nekoliko mjeseci sam sebe dokazivati, moram objavljivati u prestižnim časopisima... ali ono što je meni ljudski najbliže je tih mojih 22 profesora, svi redom poznati i priznati u svijetu, na rukovodećim mjestima, na serioznoj znanstvenoj sceni u Americi, Engleskoj, Švedskoj itd. Samo je jedan ostao u Zagrebu, profesor Ratko Matijević. Teško mi je svrstat se samo u jednu kategoriju, ali ja sam, ipak, na koncu konca, primarno liječnik specijalista pa onda znanstvenik.

Imao sam krasno djetinjstvo, bilo nas je četvero djece, ja najstariji, dva brata i sestra, brat Mumo koji je umro, sestra Sabira živi u Crikvenici, najmlađi brat Sabahudin ostao je u rodnoj kući i sačuvao je jer je Kotor Varoš bio pod okupacijom Republike Srpske. Imao sam vrlo ugodno djetinjstvo, bio sam predan čitanju, štala pokraj kuće u kojoj smo imali konja i psa koje sam jako volio, a ta ljubav prema psima i konjima ostala je do danas.

Bio sam na neki način istaknuto dijete, imao sam sve petice, a moja učiteljica, Zagrepčanka Katica Novak, rekla bi mom ocu kad se raspitivao o meni u školi: „Gospodine Kurjak Vi se slobodno vratite kući jer je Vaš sin i naš i Vaš ponos“. Nismo bili ni bogata ni siromašna obitelj (otac je bio trgovac, mama kućanica), imali smo sve što nam je trebalo. Otac i ja smo bili strastveni dinamovci, a moja dva brata hajdukovci (moj brat i dan danas ima nadimak Bili).

Ali čitanje, čitanje, čitanje...

Već u ranom djetinjstvu bio sam izuzetno znatiželjan, oko pete, šeste godine sam čitao. Često sam čekao oca da dođe s posla, ponekad i u predvečerje, nadajući se da mi donosi kakvu knjigu ili novine. Rano djetinjstvo je razdoblje kad prvo roditelji pa tek onda kasnije učitelji mogu zapaziti da je neko dijete darovito, da je znatiželjno. Kad sam mojim dvama sinovima u njihovom ranom djetinjstvu donio kakvu igračku prvo što su napravili su je razmontirali, tjerani znatiželjom da vide šta je u njoj (genetika? - naravno). To je ta radoznalost koja vodi ka izvrsnosti i treba ju bezuvjetno podržati.

Kao osnovnoškolac počeo sam pisati, jednostavno me neki unutarnji nagon tjerao da pokušam od govorne riječi prijeći na pisanu i kako to već u godinama prije puberteta i inače biva sve je počelo s pjesmama. U to vri-

Prof. Kurjak i Mersad Berber.

Lipa

Na ivici moga sela
kraj hladana bistra vrela
cvjetala je mnogo ljeta
hladovita lipa bijela

Kad bi koji putnik doš'o
da odmori svoju snagu
duboko bi uzdahnuo
blagoslivljajući lipu dragu

Tvoj mi miris krijepi dušu
iza duga putovanja
u tvom hladu svak je sretan
i svak ti se za to klanja

A iz lipe zabrujaše
jedva čujni neki glasi
oj putniče trudbeniče
tebe tvoja ljubav krasi

Vidiš ovaj bistri izvor
ispod mojih sočnih žila
ovdje ti je nekad davno
kamenita ploča bila

Al je voda kroz vremena
našla sebi pravi put
napojivši žile moje
probila je kamen ljut

Za vrijeme sušnih dana
gdje sve živo traži vodu
vidjela sam mnoge ljude
gdje koriste ovu zgodu.

jeme bilo je puno raznih natjecanja za najbolju pjesmu pa sam odlučio tu jednu priču koja se u tom Kotor Varošu zbivala pretočiti u stihove. Rijeka Vrbanja, koja se ulijeva u Vrbas, sa svoje desne strane imala vrelo koje je bilo ispod jedne stare lipe, zvalo se Krndija, s izrazito hladnom, naravno pitkom vodom. Mi djeca smo se kupali na ušću, a onda jurili u hlad te bijele lipe.

Pitaš me, Martine, sjećam li se prvog trenutka kad se u meni zapalila iskra ljubavi, strasti za umjetnost. Sjećam se, bilo je to ovako: bio sam klinac, mislim pri kraju osnovne škole i poslao sam svoju pjesmu "Lipa" u Plavi vjesnik. Javio mi se glavni urednik Pero Zlatar, želi objaviti pjesmu uz ilustracije mladog, kaže talentiranog slikara Mersada Berbera. Otišao sam do njega, upoznao ga, napravio je dvije slike. I slike i pjesma su objavljeni, Berber je slike poklonio meni (imam ih i danas), a prijateljstvo s Berberom bilo je i ostalo trajno. I do tada sam posjećivao izložbe, volio slike. Mislim da su te dvije slike u meni razbuktale strast i inficirale me kolekcionarstvom.

Bosanska Krajina (Banja Luka), moj rodni kraj, uvijek je gravitirala Zagrebu i kroz povijest i kroz Banovinu. Svi mi gimnazijalci željeli smo nastaviti studij u Zagrebu jer je bilo pitanje posebnog prestiža studirati na zagrebačkim fakultetima, a Medicinski fakultet je bio san snova. Zagreb je bio znanstvena meka za darovite, prijemni sam s lakoćom položio.

Već u Banja Luci imao sam pretplatplatu za HNK iz Zagreba kad je gostovao, tako sam upoznao i mnoge umjetnike. A zanimljivo je da sam i četiri godine bio dopisnik za Večernji list iz Banja Luke i solidno zarađivao od toga. Ljubav za pisanu riječ me dovela do toga.

Veza sa Zagrebom je bila i ostala trajna.

Moja mama se nikad nije raspitivala o mom životu u Zagrebu, do nekoliko dana prije svoje smrti: "Otišao si, sine, u Zagreb, koji je veliki grad, strog je prema došljacima, kako se osjećaš u tom gradu". Nasmijao sam se... a mama, jedni me vole, drugi me ne vole, ali svi me znaju. Lijepo mi je u Zagrebu i volim ga. Iz Zagreba sam osvojio svijet, ime Kurjak je sinonim za ultrazvuk.

Znanstvena ideja razvija se iznenada, ako je um otvoren (open minded brain), duh mora biti pripremljen, mišljenje otvoreno. Ako ste vi otvoreni da zapazite novinu, da zapazite pojavu. Znanost pojavu ne izmišlja, ona pojavu tumači. I prema tome ako ste zapazili nešto i ako vam je to novo i vi protumačili već ste krenuli znanstveno. Znanost je isključivo proces otkrivanja novog.

Davno sam zapazio da imam u sebi to što sam rekao, čak je to primijetila i moja okolina. Ima jedna zgodna, duhovita stvar, mene je moj otac posebno volio jer sam bio odličan đak pa je običavao govoriti: ovo moje dijete će biti ministar, što je njemu valjda bio krajnji domet uspjeha. (Apropos te očeve prognoze, ja sam dvije ponude za mjesto ministra znanosti u Hrvatskoj odbio). Jer sam liječnik i znanstvenik. Siguran sam da bih bio loš političar, takva vrsta karijere me nikad nije privlačila.

Ian Donald (drugi slijeva, gore) bio je čest gost kod Kurjakovih u Lozici.

Došla je britanska stipendija na godinu i pol koja je pokrivala sve moje troškove. Smjestili su me u Kraljevski koledž kirurga, imao sam lijep tretman. Već nakon dva mjeseca objavio sam rad u prestižnom časopisu s Johnom Bisleyjem, koji je bio drugi čovjek te klinike. Nas postdiplomaca bilo je iz 35 zemalja na Sveučilištu u Londonu. Kad dođeš u ta velika kraljevska zdanja ostaješ impresioniran, ponekad ti se i noge odsijeku, ali ja sam nakon dva tri dana predavanja shvatio da sam dorastao kolegama iz velikih svjetskih zemalja. Nastava je bila aktivna, profesor ti samo nabaci temu i poslije podne je diskusija na tu temu (naravno da smo svi umjesto na ručak pojurili u knjižnicu i istraživali po dostupnoj literaturi). Na popodnevnom diskusijama ubrzo sam shvatio da sam itekako dorastao najboljima od te trideset petorice (i zauvijek se riješio balkanskog kompleksa). Studirao sam kod čovjeka koji je uveo ultrazvuk u medicinu, Ian Donald (i danas u svijetu imamo škole s njegovim imenom u 148 zemalja svijeta). U Hrvatsku sam se vratio nakon dvije godine.

Tako sam vrlo brzo, još na postdiplomskom, shvatio da ideja, kako god se činila dobrom, čak i velikom, mora proći provjere, a najstroža, nemilosrdna, i nepristrana međunarodna znanstvena zajednica srezat će sve što nije dovoljno znanstveno. Istina to je nevolja male zemlje, ali ako ti iz male zemlje apliciraš za najkvalitetnije svjetske časopise glavni urednik će (htio ne htio) vidjeti otkuda dolaziš, ali ipak te neće odbaciti ako je rad kvalitetan. Tako te priče da smo mi mala zemlja, da mi ne možemo doseći velike svjetske sile, sve su to samo opravdanja nesposobnih. Meni su počeli moje radove od početka objavljivati. Radovi su nastajali ovdje u Hrvatskoj, a objavljivani su u najeminentnijim edicijama svijeta. Tako npr. „Embrio kao pacijent, fetus kao pacijent“ objavio bi svaki izdavač na svijetu.

Tako sam izbjegao nemiloj sudbini, koje sam se grozio, da napustim trajno Hrvatsku zbog karijere. Puno mojih kolega je otišlo, napustilo domovinu. Meni nikad nije došlo u obzir da napustim našu zemlju, želio sam živjeti i raditi u Hrvatskoj, a izlagati i objavljivati diljem svijeta. U tome sam i uspio, sagradio značajnu karijeru.

A da je bilo ponuda, bilo je. I iskušenja, ponekad i takvih da sam gotovo i otišao iz Hrvatske. Takva je npr. bila i ponuda iz Beča (odlazio je u mirovinu profesor Alfred Kratožil, moj dobar prijatelj, šef klinike, a bavio se ultrazvukom i kad je odlazio svojoj upravi je savjetovao: „ponudite mjesto Kurjaku jer je isti profil djelovanja, ultrazvučna dijagnostika, a on je u tome među najboljima u svijetu“.

Hm, put do Olimpa? Smiono pitanje, Martine, ali težak odgovor. Put je bio krivudav, nije baš bio pravolinijski, ali nije bilo nekih većih poraza. Govorili su mi često da sam lider, pobjednik. Bilo je zavisti, podmetanja, jer u ta davna vremena kod nas je vladala navika prosječnosti. Ali što se može, no činjenica je da sam dobio u Hrvatskoj sve nagrade koje postoje pa i odlikovanje predsjednika Stipe Mesića. Put do Olimpa praćen je s jako puno rada i kreativnosti. Ideje su navirale, a onda je uvijek slijedio predani rad sa cijelim timom odličnih suradnika-stručnjaka. Godinama su iz mojih timova nicali brojni znanstvenici, profesori s kojima sam imao sreću, radost stvaranja. Zagreb je na tom mom putu uvijek bio moja ljubav i na tome mu hvala.

Za vrijeme onog prošlog, nepotrebnog rata, 2300 trudnica iz Bosne izbjeglo je u Zagreb, ležale su i po hodnicima (tada smo bili mala bolnica, CNN je čak o tome snimio i film). Tuđman i Šarinić pozvali su me i tom prilikom Predsjednik me obasuo pohvalama, citiram: „Vi ste Kurjak postigli svjetski ugled i svjetsku slavu, uvijek ste Hrvatsku promovirali kao svoju drugu domovinu, hvala Vam na tome, a što se tiče trudnica iz Bosne, pobrinite se za njih najbolje što možete, ne brinite oko troškova jer će to Hrvatska rado platiti“. Moj tim i ja sve smo ih uspješno rodili, a predsjednik Tuđman i njegova supruga Ankica su kasnije dva puta dolazili na Sveti Duh obići novorođenčad (prvo dijete rođeno u novoj godini na Sv. Duhu). Stoji i činjenica da sam na svim simpozijima isticao da sam ja hrvatski znanstvenik. Također želim istaknuti da je uvijek iza mene stajao vrhunski tim.

Prof. Kurjak sa Svetim Ocem papom Ivanom Pavlom II.

Kasnije, kako ti kažeš, na putu do Olimpa, bio sam osporavan i napadan (znaš onu našu: sve ti oprostim, ali uspjeh ne). Po prirodi sam dobroćudan pa sam tima i takvima govorio: Ne možete me toliko napadati koliko ja mogu trpjeti. Ponekad sam citirao Krležu pa sam govorio... "najsmješnije mi je kad me gađaju ćorcima". No ja sam i dalje dobivao brojne hrvatske i međunarodne nagrade, bio sam član brojnih hrvatskih foruma, šef klinike, šef katedre, dekan i rektor sveučilišta u Dubrovniku, dakle sve što se u jednoj karijeri može napraviti ja sam ostvario.

Susretao sam kraljeve, predsjednike, porađao kraljice, ali najvažniji, najljepši i najsnažniji u mom životu bili su susreti sa Svetim Ocem papom Ivanom Pavlom II. Evo kako je do toga došlo: Kod Iana Donalda dobro sam izučio zanat i donio ultrazvuk u Hrvatsku. Bilo je tu osporavanja, kritika, ali nakon prvih uspjeha kritičari su utihnuli. Dolazi mi jednog dana pacijentica, vidimo na ultrazvuku blizance, jedan zdrav, drugi ima ogroman tumor. Izvodimo (jer je prerano za porod, 22 tjedna) prvi puta u svijetu operaciju u maternici. To je bio početak fetalne kirurgije. Operacija je uspjela, svjetska senzacija, svi mediji svijeta objavili (dečki su danas zdravi studenti prava). Nakon sedamnaest dana dolazi mladi svećenik s pozivom iz Vatikana, osobno od Svetog Oca, da ga posjetim s obitelji, na četiri dana. Smještaj kraljevski, razgovori o životu, o mom zahvatu za koji je bio izuzetno zainteresiran, etici (kaže: „imate moju podršku da spašavate tu nevinu dječicu, to je ravno onome što su naši sveci radili, vi ste tu između te nevine dječice i Svevišnjega, radite uvijek savjesno i etički, znanstveno. Sada vas ja blagoslivljam, svakako mi dodate slijedeće godine“). I došao sam i slijedeće tri godine družio se sa Svetim Ocem. Četvrte godine nas je pozvao (mene i dvjesto članova društva „Fetus kao pacijent“), održao nam dvadeset pet minutno predavanje o stavu crkve o zdravlju još nerođene djece, pri odlasku nas blagoslovio (op.a. nastaje stan-ka u intervjuu jer Asim plače). Petnaest dana iza toga Sveti Otac umire.

U početku podrška obitelji za moju kolekcionarsku strast bila je minimalna, čak bi se moglo reći da je postojala neka vrsta nerazumijevanja pa i bojazni za egzistenciju jer sam ja često, ugrožavajući kućni budžet donosio kući novo umjetničko djelo, ponekad i skrivajući ga od obitelji. Kasnije, malo po malo „naljepili“ su se, i supruga Biserka i sinovi na tu moju strast. Moji sinovi su vrlo uspješni i ugledni u svom poslu, jedan liječnik, drugi je ekonomista, a moje snahe su isto ugledne osobe. I tako redom, već duži niz godina, na obiteljskim skupovima najčešća tema je umjetnost i naša kolekcija. Veselim se što sam, eto, „zarazio“ umjetnošću i moje najbliže, tu si pripisujem velike zasluge. U početku to, naravno, nije bilo tako, no danas su oni živo zainteresirani za povećanje kolekcije. Oba sina su strastveni kolekcionari, Igor za bosanske slikare, Alan za zagrebačke.

Sin Igor, snaha Alma i unuci Din i Dal.

Bez imalo razmišljanja, iako volim sve svoje slike, najdraža, ali naravno ujedno i najvrjednija, je slika, remek djelo „Dalmatinski ribari“ Vlaha Bukovca.

Jedna divna priča krije se iza te slike, koja je nastala negdje 1884. godine, a Vlaho Bukovac ju je izložio samo jedan jedini put, u Parizu. Na toj izložbi slika je prodana jednom, naravno bogatom, engleskom industrijalcu i zameo joj se svaki trag. Dugo, dugo godinama nije se znalo gdje je ta slika. No kako se ponekad u životu slučajnost pretvori u zakonitost, tako je bilo i ovom prilikom. Jedan od mojih profesora kod kojeg sam radio magistarski rad u Londonu, John Bisley, istaknuti engleski porodničar, aristokrat koji je zahvaljujući meni

Vlaho Bukovac
Dalmatinski ribari, 1884.
ulje na platnu 110 x 200 cm

Supruga Biserka, sin Alan i snaha Ana, unuke Dea i Lina i Prof. Kurjak.

zavolio Hrvatsku i hrvatsko slikarstvo, desetak puta je dolazio u našu zemlju (vodio sam ga i u Hlebine) jedne me večeri nazvao, kasno, uzbuđen i govori mi: "Na jednoj sam večeri u Liverpoolu, kod poznanika, u dnevnoj sobi visi ogromni Bukovac, Ribari. Znam da luduješ za Bukovcem pa ti odmah šaljem polaroid snimku." Čim je polaroid stigao pokazao sam snimku Igoru Zidiću. Nastaje prava konsternacija jer se nakon više od 120 godina, eto, slučajno, valjda sudbinski, saznalo gdje je ta slika. Slika u tom trenutku nije nikako na prodaju, ali nakon nekoliko mjeseci gospođa javlja da bi ipak prodala sliku (jer je muž poginuo u prometnoj nesreći). Cijena 200.000 funti. U bunilu i kolekcionarskom „ludilu“ putujemo Biserka i ja i kupujemo sliku. Slika tada ne može u Hrvatsku (jer nismo u Europi) pa ju dopremamo u Italiju. Talijani isprva ne daju dozvolu za Hrvatsku, ali zahvaljujući našoj ambasadi i Vatikanu, nakon niza peripetija slika stiže u Hrvatsku. Nakon ekspertize Igora Zidića i Tonka Maroevića slika je pod zaštitom Republike Hrvatske kao prvorazredno nacionalno blago.

Kad sam od Igora Zidića zamoljen da u Umjetničkom paviljonu izložim svoju zbirku (kao jedan od četiri kolekcionara) rado sam to prihvatio jer sam tijekom desetljeća želio da i drugi uživaju u tim prelijepim slikama.

Volio bih ostaviti Zagrebu, pokloniti značajan dio moje kolekcije (recimo stotinjak slika). Pregovori se otežu iz raznih razloga već duži niz godina, nude mi se neki prostori, sporo to ide.

Berber, Budimir Lončar i ja godinama smo se sastajali svake subote u 11 sati u hotelu Esplanade na ugodnom druženju uz štrukle i šampanjac. S Berberom sam bio odličan prijatelj do njegove prerane i nepotrebne smrti. Bili smo nerazdvojni još od mladenačkih dana. Berber je studirao u Ljubljani i kasnije došao u Zagreb. Bili smo prvi susjedi u Dubrovniku, ljeti smo se stalno družili, često su nam se pridružili Đelo Jusić i Joško Juvančić. Volio je, kao i ja, strastveno Zagreb, Hrvatsku i umjetnost.

Svake nedjelje, desetljećima, ujutro smo se sastajali kod Ede Murtića; Zlatko Prica, Krešimir Čupak (šef očne klinike na Rebru, tada) i ja. Raspravljalo se, diskutiralo (Edo je volio diskusije o politici, ja sam bio i ostao potpuno apolitičan, Krešo Čupak je bio izraziti ljevičar). Zavalio sam Edu kroz ta druženja, ali naravno i kroz slike. Od njega sam otkupio, naravno po prijateljskoj cijeni, osamnaest prekrasnih slika Dubrovnika koje je naslikao boraveći kod mene u mojoj kući u Dubrovniku kao dragi prijatelj.

Bio sam dobar i sa mnogim drugim slikarima, npr. Jordanima. Volim i sakupljam također bosanske slikare, s nekima sam prijateljevao, s nekima još i danas. Posebno mi je drag Safet Zec koji zadnjih godina radi u Italiji (upravo je završio likovni rad u crkvi svetog Marka u Veneciji u kojoj se i papa moli).

*Prof. Kurjak i Martin Henc.
Dogovori oko izložbe "Zbirka Kurjak -
motiv žene u djelima hrvatskih umjetni-
ka", ožujak 2024.*

Motiv žene, uz krajolike, najčešće se javlja u djelima likovnih umjetnika, Motiv žene, posebno majke, djevojke ili starice, naravno žensko tijelo kao akt oduvijek je pobuđivalo interes i umjetnika i gledatelja. Moja supruga i ja smo ginekolozi, poznajemo žensko tijelo, ponekad i dušu bolje nego one same pa je, čini mi se prirodno da u mojoj kolekciji, uz krajolike dominira motiv žene (u mom udžbeniku ginekologije i perinatologije na naslovnici su tri žene: prva prekrasna Berberova djevojka, zatim Stančićeva majka i dijete te Bukovčeva starica.

Zato mi se evo upravo ostvaruje san. Uvijek sam želio pokazati svijetu dio svoje zbirke koji se odnosi na motiv žene u djelima hrvatskih umjetnika. Taj mi se **san**, moj životni **san**, eto upravo ostvaruje zahvaljujući Galeriji Mona Lisa, zapravo mladom gospodinu Martinu koji se prihvatio tog pothvata napraviti izložbu s tom temom. Svakako će zauzeti mjesto u mojoj autobiografiji. Zahvaljujem!

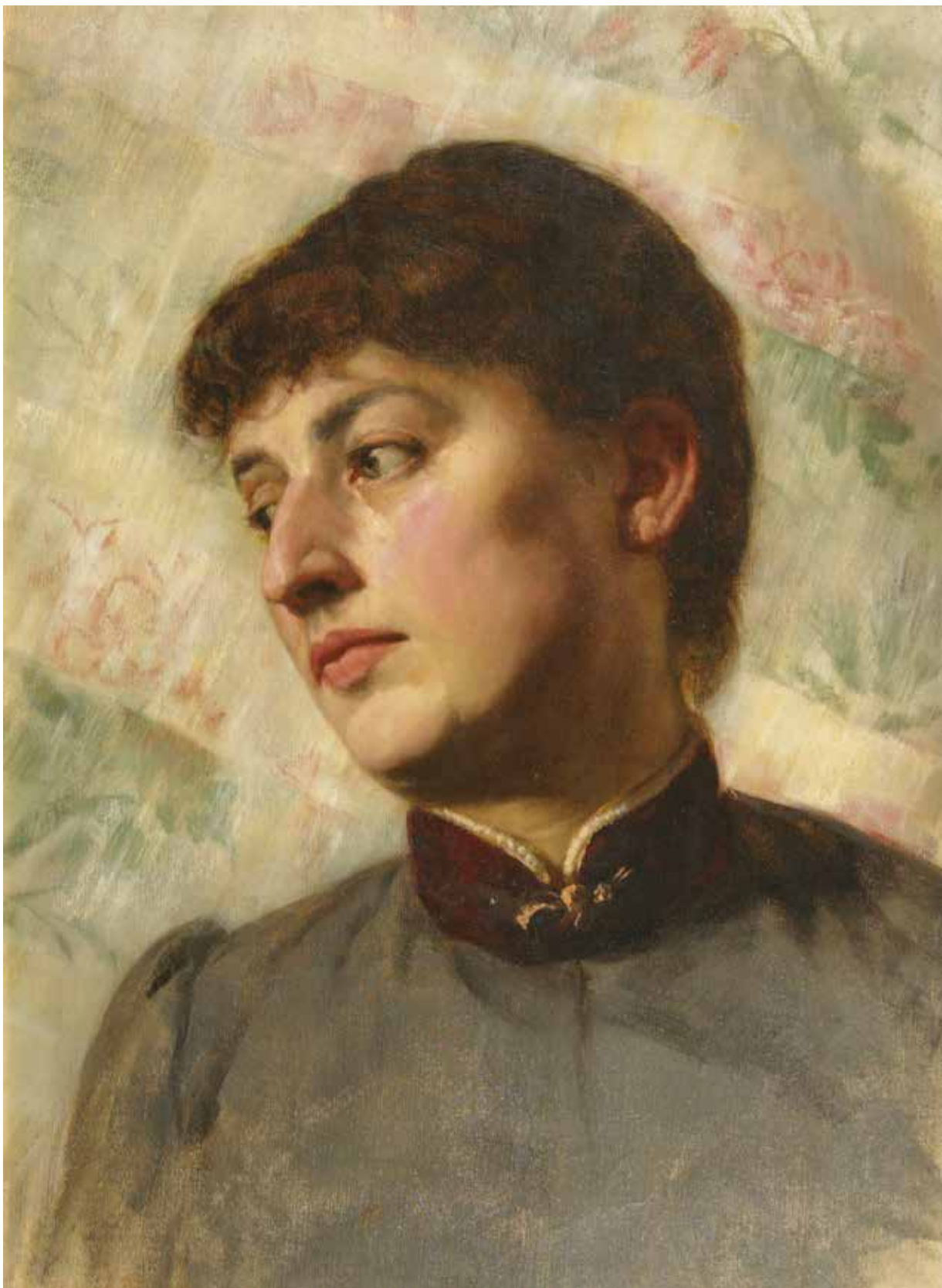
Zagreb, veljača i ožujak 2024.

Vlaho Bukovac

Portret gospođe iz Praga, 1916.

ulje na lesonitu 100 x 73 cm

Vlaho Bukovac
Portret djevojke
ulje na platnu 49 x 36 cm

Desno na stogu sijena u polusjedećem položaju zaspala mlada tamnokosa žena ogoljenih grudi. Prekrivena draperijom tamnoružičaste boje. Inkarnat svijetao, obilje modrih i zelenkastih sjena. Uz nju crveni makovi. Iza nje prilegao tamnokosi dječarac. U pozadini djevojčica zlatne kovrčave kose hvata leptira. Lijevo u daljini prodor u pejzaž; na modrom nebu prozračni rumeni oblaci. Slika puna atmosfere, skala boja svijetla.

(Modeli su Bukovčeva djeca Ago i Marija. Prema navodima bivšeg vlasnika Guide Pongratza, Bukovac je trebao naslikati alegorije četiriju godišnjih doba, ali su do njegova odlaska iz Zagreba realizirane bile samo dvije, koje su bile ugrađene u drvenu oplatu salona Pongračeve vile u Tuškancu, dokumentirano fotografijom iz obiteljskog albuma. Mnogo kasnije ostala dva prazna mjesta popunjena su pejzažima "Jesen" i "Zima" Ferde Kovačevića.)

Vera Kružić Uchytíl

opis slike pod br. 570 na str. 378 monografije "Vlaho Bukovac - život i djelo" u izdanju Nakladnog zavoda Globus 2005.

...

Vrlo su dojmljiva i tri Bukovčeva ženska poluakta u Zbirci Kurjak, od kojih dva ubrajam u najljepše što ih je slikar uopće naslikao u tome (polu)žanru.

Ljeto (Alegorija) iz 1898. godine plein-airski je, impresijski prizor, pun svjetla i topline srpnja, lijepo crtan i još bolje slikan, s lijepom modelkom i u sretnom trenutku kad je majstor bio na vrhuncu svojih snaga.

...

Igor Zidić

"O Zbirci Kurjak: povijest nastanka, sastav, pojedinosti" iz predgovora za izložbu "Zbirka Kurjak" u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu 2019.

Vlaho Bukovac

Ljeto (Alegorija), 1898.

ulje na platnu 52.5 x 100 cm

Vlaho Bukovac
Poluakt djevojke, 1916.
ulje na platnu 57 x 70 cm

Vlaho Bukovac

Poluakt žene u fotelji, poslije 1916.

ulje na platnu 51 x 61 cm

U dužini slike leži gola žena na boku gledana iz donjeg rakursa. Donji dio tijela pokriva plavkastobijela draperija. Podignute ruke stavila pod glavu, licem okrenuta u *en faceu*. Raspuštena smeđa kosa pada niz leđa. Pozadina je sivkasta sa smeđim mrljama, a u desnom dijelu koloristički akcent draperije tamnocrvene boje vina.

Vera Kružić Uchytíl

*opis i reprodukcija slike pod br. 960 na str. 416 monografije
"Vlaho Bukovac - život i djelo"
u izdanju Nakladnog zavoda Globus 2005.*

...

Poluakt djevojke (1916) drugo je takvo remek-djelo: bez neodoljivoga prirodnoga svjetla, ali u interijerskome „zaklonu“, u drskoj pozi, s likom odlične (druge) modelke koja hladnim pogledom odmjerava došljaka: senzualnija od one koja je zaspala u polju i, nedvojbeno, osobnija. Položaj tijela, pogled, topao ležaj - čine se znacima svježine starijega slikara: svježine oka, ruke, ali i svježine erotske imaginacije, a njegova je životna bitka bila nadjačati realnošću/životnošću opservacije utvare uljepšanih ili tobože uljepšanih idealizacija, stilizacija i pozâ opterećujućega akademizma.

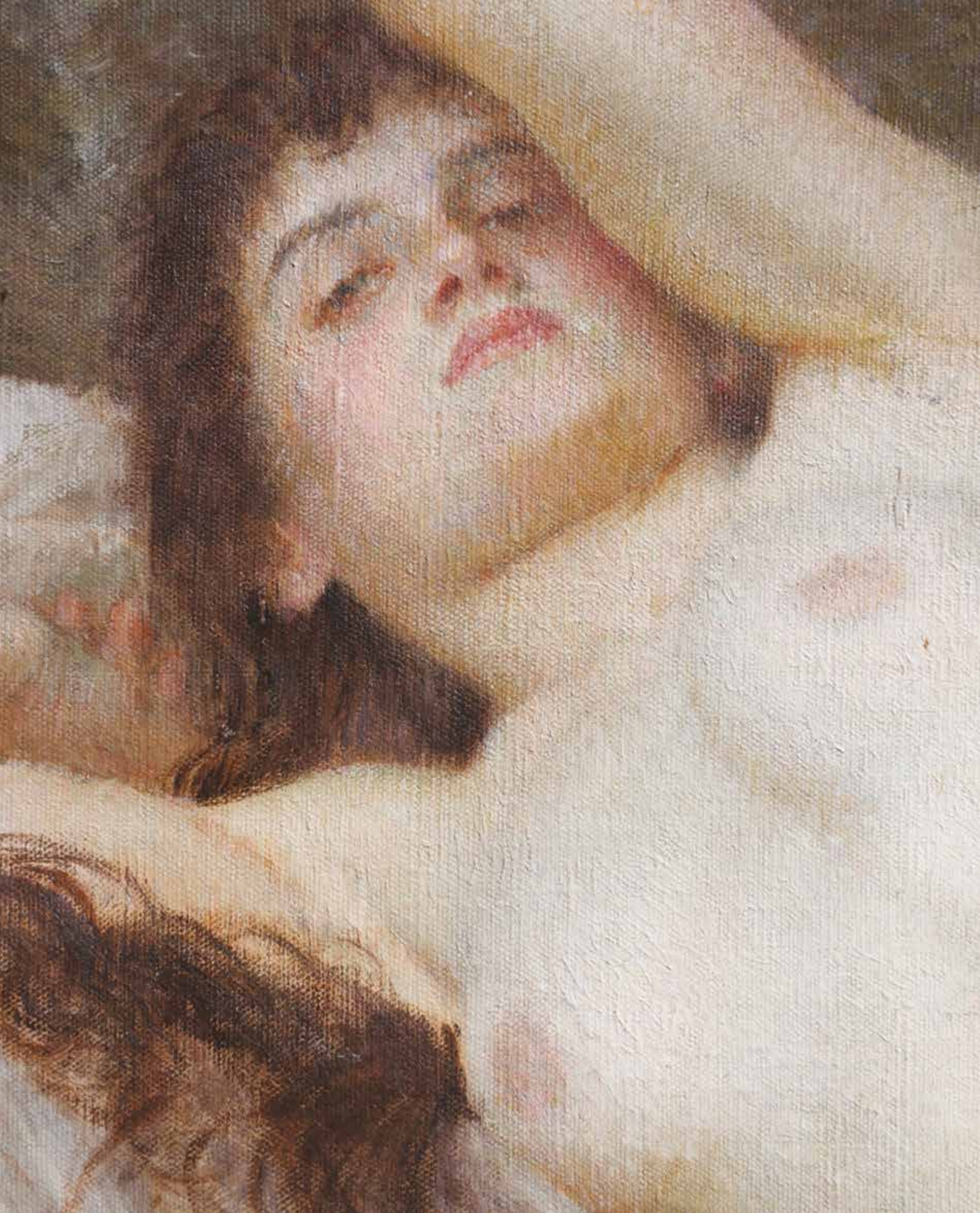
...

Igor Zidić

*"O Zbirci Kurjak: povijest nastanka, sastav, pojedinosti"
iz predgovora za izložbu "Zbirka Kurjak"
u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu 2019.*

Vlaho Bukovac

detalj u prirodnoj veličini
str. 38

Mato Celestin Medović

Portret gospođe

ulje na platnu 29 x 17 cm

Mato Celestin Medović
Portret gospođe s naušnicom, oko 1900.
ulje na platnu 44.5 x 37 cm

Bela Čikoš Sesia
Pietà, 1923.
ulje na platnu 35.5 x 50 cm

Mato Celestin Medović

Bogorodica s djetetom

ulje na platnu 62 x 50 cm

Bela Csikos-Sessia
Portret djevojke u bijelom, 1900.
ulje na platnu 83 x 32 cm

Bela Csikos-Sessia

Portret Ane, 1912.

ulje na platnu 160 x 111 cm

Menci Clement Crnčić

Omage P.P. Rubens

ulje na platnu 68.5 x 55 cm

Ivan Tišov

Mladost (Djevojka na livadi), 1908.

ulje na platnu 48 x 86.5 cm

...

Jedno od iznenađenja te kolekcije svakako je *Mladost (Djevojka na livadi)* Ivana Tišova (1870-1928); s jedne bismo je strane mogli ubrojati u niz njegovih aktova u krajoliku (*Nimfa, Satiri, Nimfa i Satir, Alegorija, Na potoku*), s druge je strane očigledna jednostavnija i dojmljivija kompozicija, moderniji izrez kadra, finije prostiranje impresionističkog svjetla, no i simbolistički tretman zamišljene djevojačke figure i prikrivanje gologa tijela cvjetnom girlandom. Zanimljivo je i zato što je stručnoj i inoj javnosti bila slabo ili nikako poznata pa je ne susrećemo ni na značajnoj Tišovljevoj izložbi 1988. u Osijeku kao ni onoj u Osijeku i Zagrebu 2005. godine.

...

Igor Zidić

*“O Zbirci Kurjak: povijest nastanka, sastav, pojedinosti”
iz predgovora za izložbu “Zbirka Kurjak”
u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu 2019.*

Robert Auer
Osmijeh (Žena sa šeširom), 1937.
ulje na platnu 54 x 41 cm

Robert Auer

Portret žene, 1936.

ulje na platnu 70 x 55 cm

...

Osjetljivi *Djevojački akt kraj prozora* (1938) Roberta Auera (1873-1952) ima svu senzualnost i mekoputnost slikarovih nuditeta, ali je koliko realan i realističan toliko jednostavan i prirodan: bez akcesorija, ukrasa, bez straha od praznine. Zato je taj dio *interijera*, zapravo: *eksterijerski*. Izvanjsko je svjetlo ujedno i unutrašnja svjetlost, otvoren je prozor simbol prožimanja i prozračnosti, a raskriljeni je ogrtač na ramenu nage djevojke samo rima s otvorenim prozorom i odmaknutim zastorom. Majstor senzualnosti – nerijetko i zlorabljene – Auer je vješto svjetlom i materijom izmodelirao svoj akt. I kad odmakne zastor ta ga djevojka odmakne tek toliko koliko je potrebno da joj slap svjetla obasja trbuh, pubis i vrhove bedara, pokazujući – bez drugih pomagala – što je bila njegova erotska poanta.

...

Igor Zidić

*“O Zbirci Kurjak: povijest nastanka, sastav, pojedinosti”
iz predgovora za izložbu “Zbirka Kurjak”
u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu 2019.*

Robert Auer

Ujutro, 1938.

ulje na platnu 85.5 x 43 cm

Robert Auer

Poljubac

akvarel na papiru 17 cm

Joso Bužan
Djevojka s prozirnim veom
ulje na platnu 36 x 26 cm

Ivan Meštrović
Ženski akt
odljev u bronci v 47 cm

Ivan Meštrović

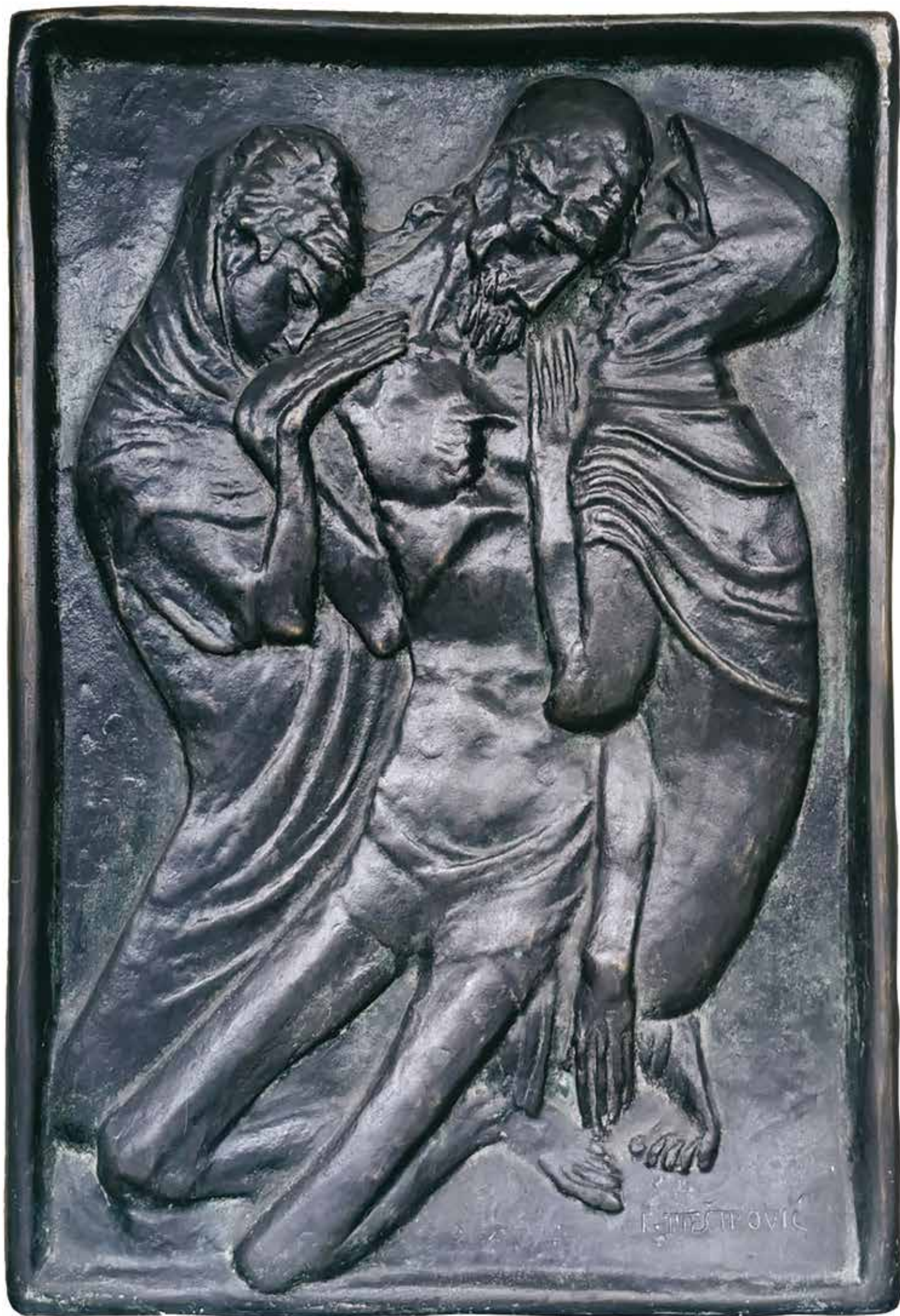
Poljubac

odljev u bronci (reljef) 37 x 52.5 cm

Ivan Meštrović
Majčinstvo
odljev u bronci v 42.5 cm

Ivan Meštrović
Pietà
odljev u bronci (reljef) 54 x 39 cm

...

Kad Račić sanja o Parizu, on i ne misli toliko na živi, dinamični Pariz, koliko na bogatstva njegovih muzeja, napose Louvrea, u kojemu će – posredstvom “svoga” Maneta – doživjeti Španjolce i Španjolsku: Velázquez, Goya. Izvrstan, sugestivan *Portret djevojke* (1906-1907) demonstracija je njegove crtačke sabranosti s kojom će – svojim muzejskim uzorima – poći ususret.

...

Igor Zidić

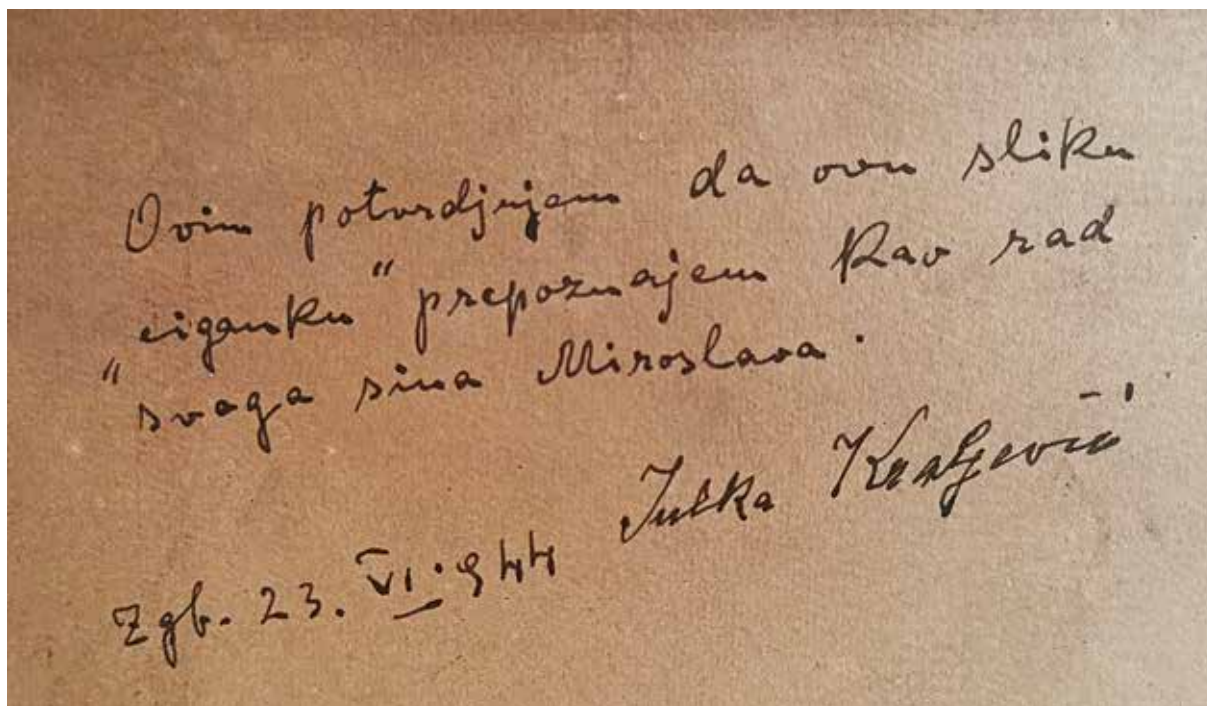
*“O Zbirci Kurjak: povijest nastanka, sastav, pojedinosti”
iz predgovora za izložbu “Zbirka Kurjak”
u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu 2019.*

Josip Račić

Portret djevojke, 1906-07.

kreda i ugljen na papiru 51 x 39 cm

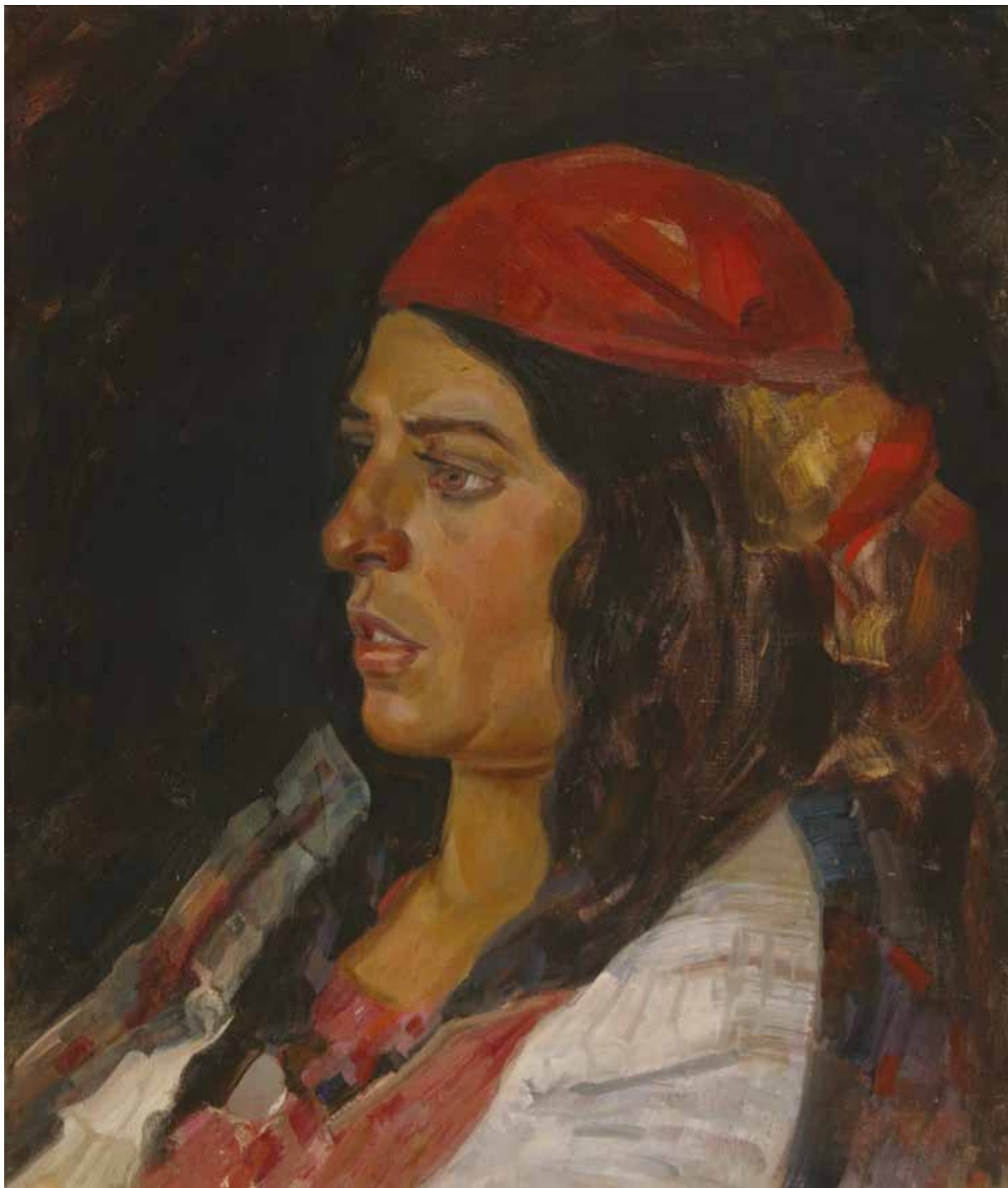

A photograph of a piece of aged, light brown paper with handwritten text in dark ink. The text is written in a cursive script. The first line reads 'Ovim potvrđujem da ovu sliku'. The second line reads '„ciganku“ prepoznajem kao rad'. The third line reads 'svoga sina Miroslava.'. Below this, on the left, is 'Zgb. 23. VI. 944' and on the right is the signature 'Julka Kraljević'.

Ovim potvrđujem da ovu sliku
"ciganku" prepoznajem kao rad
svoga sina Miroslava.

Zgb. 23.VI.944 Julka Kraljević

Julka Kraljević
*Kraljevićeva majka Julka
na poledini slike rukom je napisala
potvrdu autentičnosti*

Miroslav Kraljević

Ciganka

ulje na platnu 51 x 43 cm

Vladimir Becić
Ležeći akt, 1926.
ulje na platnu 55 x 130 cm

Gabrijel Jurkić
Ovce na Kupresu (Pastirica), 1935.
ulje na platnu 74 x 100 cm

Vilko Gecan

Troje prijatelja, oko 1921.
ulje na platnu 72 x 87 cm

Oskar Herman
Oko stola, oko 1970.
 gvaš na papiru 14 x 16 cm

Ignjat Job

Pijanka na otoku, oko 1933.

ulje na šperploči 38 x 65 cm

Milivoj Uzelac

Iz cirkusa (Akrobati), 1932.

pastel i olovka na papiru 86.5 x 54.5 cm

Milivoj Uzelac

Veslačica, oko 1934.

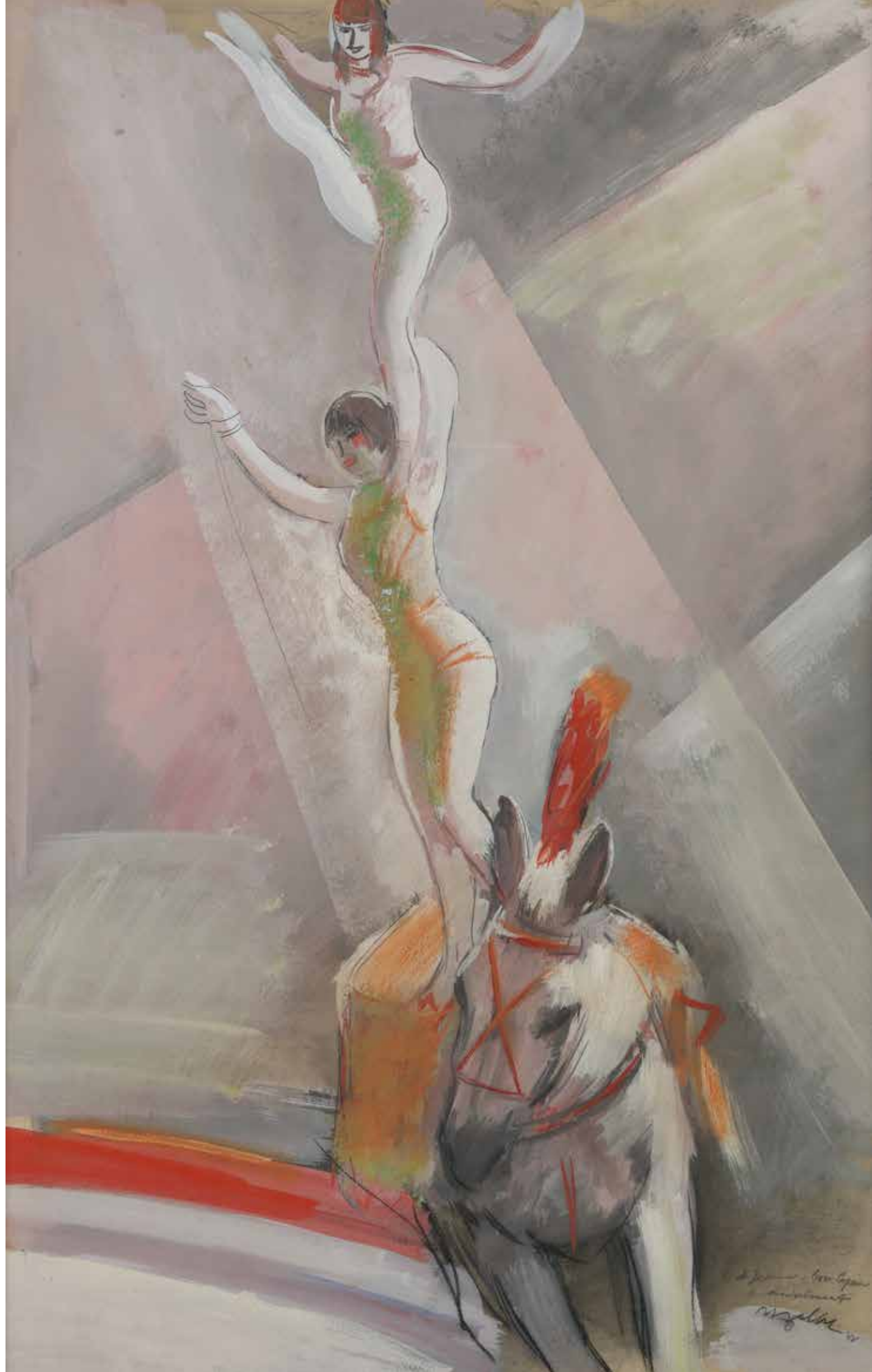
olovka, ugljen, akvarel i tempera na papiru 54 x 39 cm

Milivoj Uzelac

Backhand, oko 1934.

pastel, kreda i tempera na papiru 41 x 56 cm

Milivoj Uzelac

Portret supruge, 1939.

pastel i tempera na papiru 76.5 x 53.5 cm

Marijan Trepše
Sjedeći ženski akt, 1935.
ulje na platnu 100 x 80.5 cm

...

Drugo je djelo Trepšeovo u zbirci dr. Kurjaka *Sjedeći ženski akt* (1935), skladan, odlično postavljen, prirodan, krepak i čvrst, putenoga inkarnata i gotovo taktilne dojmljivosti koji bi mogao stajati i na prospektu europskog pokreta povratka figuri i tradiciji; novouspostavljenom redu (nostalgijom dotaknute) avangarde koju, u toj retro-operaciji predvodi - a tko drugi? - do sâm Picasso.

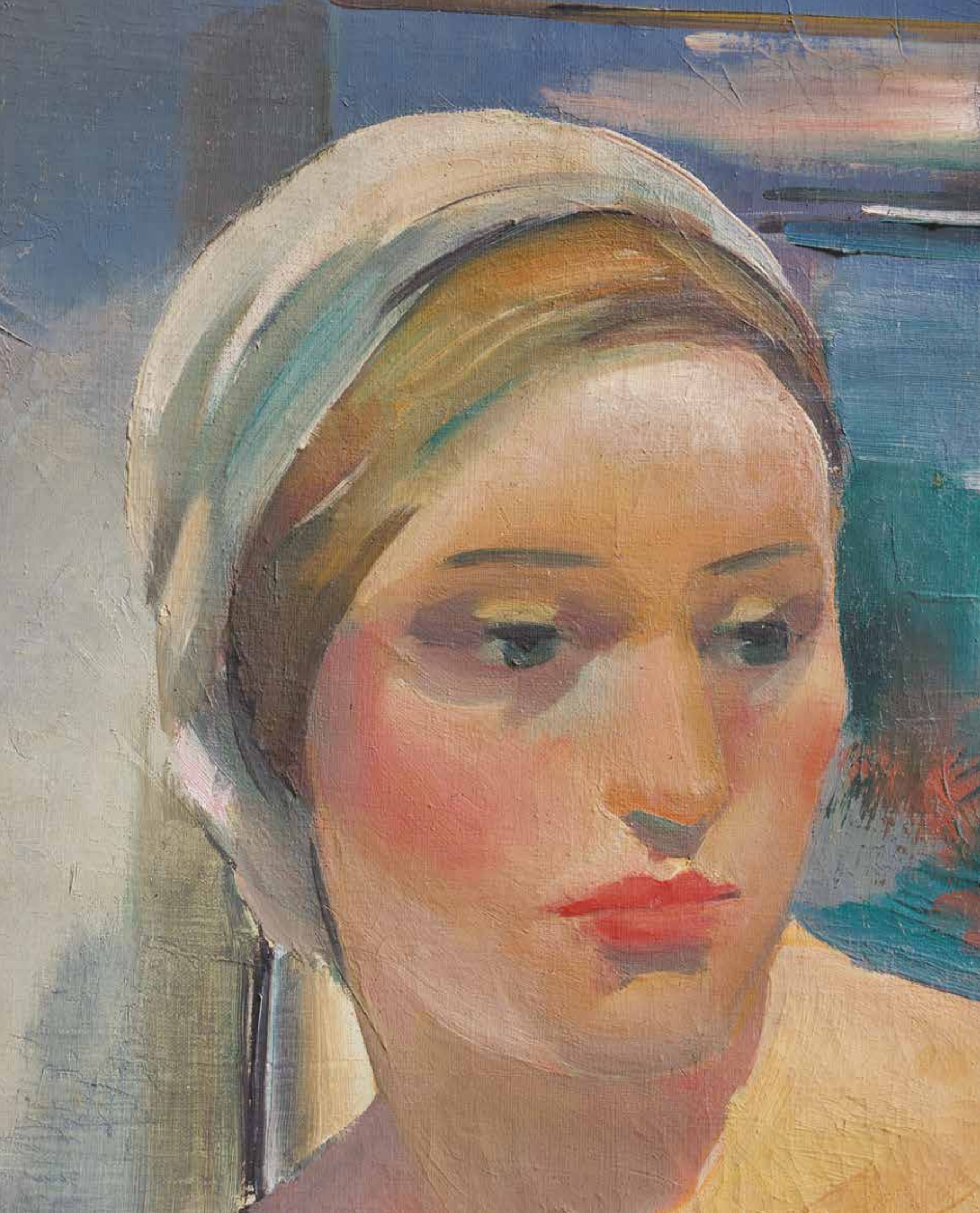
...

Igor Zidić

*“O Zbirci Kurjak: povijest nastanka, sastav, pojedinosti”
iz predgovora za izložbu “Zbirka Kurjak”
u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu 2019.*

Marijan Trepše

detalj u prirodnoj veličini
str. 75

Frano Kršinić
Ležeći ženski akt
odljev u bronci d 61.5 cm

Antun Augustinčić

Ženski torzo

odljev u bronci v 59 cm

Antun Motika
Ležeći ženski akt
ulje na platnu 70 x 100 cm

Omer Mujadžić

Portret djevojke

olovka na papiru 35.5 x 26 cm

Leo Junek
Studija ženskog akta
tuš na papiru 45 x 33 cm

Antun Augustinčić
Ženski akt
odljev u bronci (reljef) 46 x 29 cm

Omer Mujadžić
Veliki akt
ulje na platnu 73.3 x 92 cm

Omer Mujadžić

Ognjište, 1987.

ulje na lesonitu 43 x 56 cm

Omer Mujadžić

Ognjište, 1988.

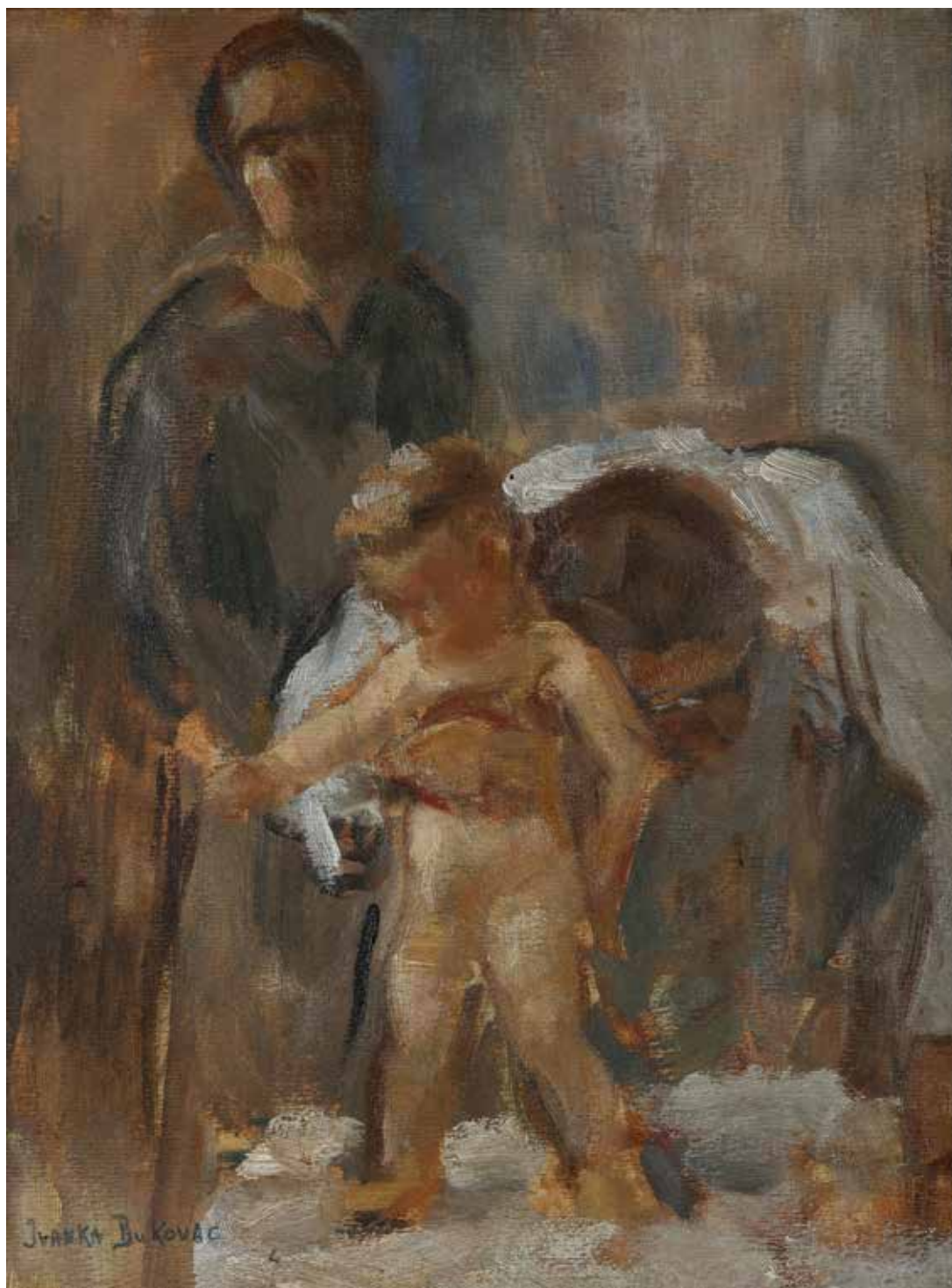
ulje na lesonitu 47 x 61 cm

Omer Mujadžić

U slikarevom atelijeru, oko 1988.

ulje na platnu 50 x 70 cm

Ivanka Bukovac
Dijete kod liječnika, oko 1940.
ulje na kartonu 25 x 19.5 cm

Omer Mujadžić
Djevojka u kuhinji, oko 1930.
ulje na platnu 36 x 32.5 cm

Ivanka Bukovac

Briga o majci

ulje na platnu 31 x 42 cm

Marijan Trepše
Bolesnik, 1919.
ulje na kartonu 40 x 35 cm

...

Slike Ivanke Bukovac (1900-1971), zasjenjene iznimnom osobnošću njezina oca Vlaha, velikog, polivalentnog majstora, svjedoče njezinu darovitost, profesionalnu edukaciju i nastoje izboriti svoje mjesto – onkraj svih modernijih nastojanja – u kontekstu građanskoga realizma i, također, njegova nostalgičnoga intimizma.

...

Igor Zidić

*“O Zbirci Kurjak: povijest nastanka, sastav, pojedinosti”
iz predgovora za izložbu “Zbirka Kurjak”
u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu 2019.*

Ivanka Bukovac
Žene u interijeru, 1941.
ulje na platnu 90 x 109.5 cm

Frano Kršinić
Češljanje
odljev u bronci 60 x 38 v 53 cm

Marta Ehrlich Tompa
Majka s djetetom, oko 1934-35.
ulje na platnu 91 x 62 cm

Omer Mujadžić

Majka i dijete.

olovka na papiru 38 x 27.5 cm

Antun Motika
Žena s djetetom
gvaš na papiru 43 x 36.5 cm

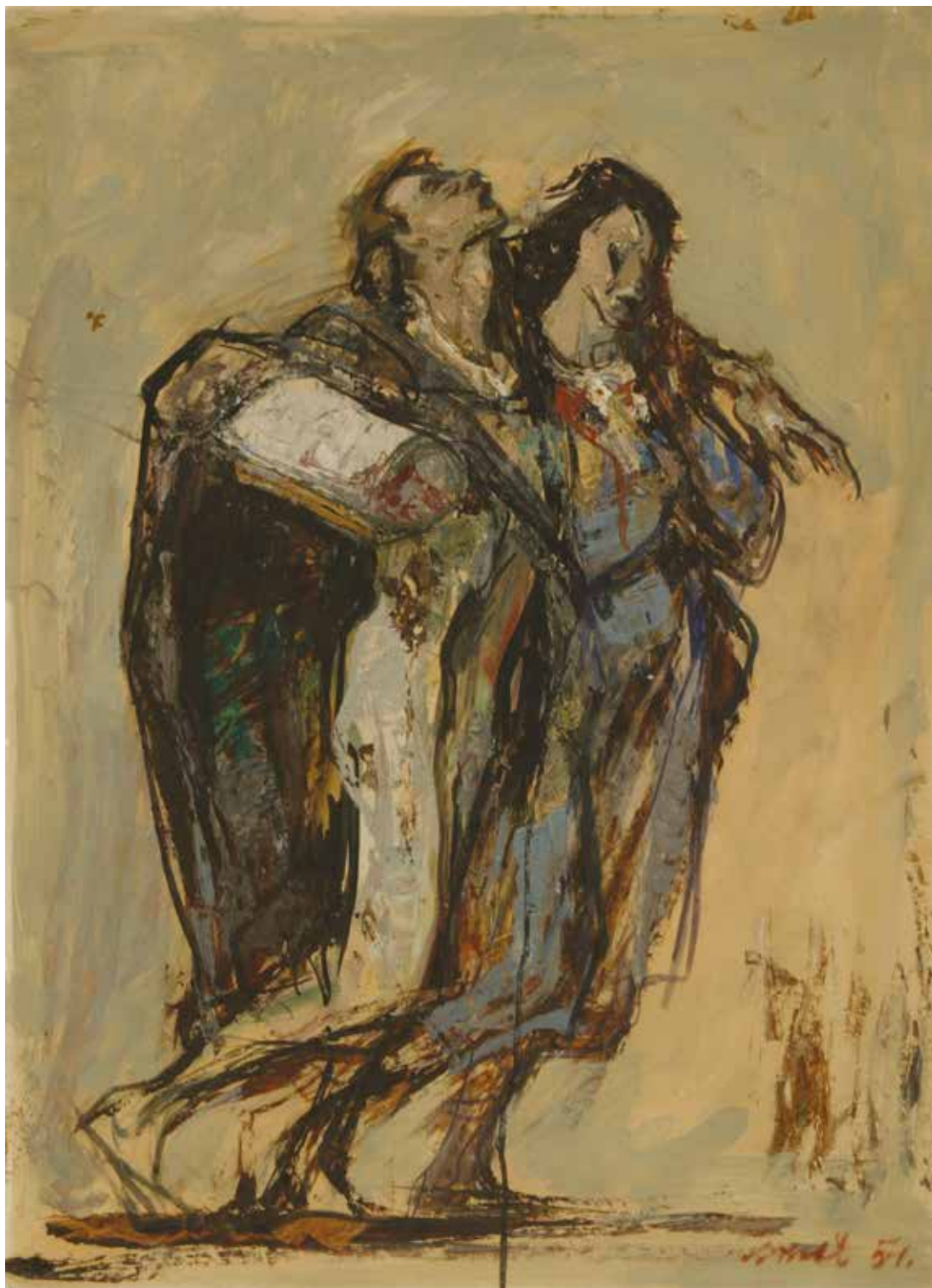
Ismet Mujezinović

Povratak s polja

ulje na platnu 47 x 35 cm

Vanja Radauš
Šestinčanke
odljev u bronci v 70 cm

Ismet Mujezinović
Ranjenik, 1954.
ulje na platnu 85 x 62 cm

Omer Mujadžić
Skidanje s križa, oko 1970.
ulje na platnu 97 x 59 cm

Ismet Mujezinović
Žetva
ulje na platnu 97 x 180 cm

Ismet Mujezinović

Pijaca u Tuzli

ulje na kartonu 52 x 128 cm

Ismet Mujezinović
Pijaca u Tuzli
 ulje na lesonitu 44 x 54 cm

Ismet Mujezinović
Pijaca u Tuzli
 ulje na kartonu 22.5 x 98.5 cm

Josip Crnobori

Portret žene, 1935.

ulje na platnu 81 x 46 cm

Vilim Svečnjak
Djevojka s gitarom, oko 1974.
ulje na lesonitu 67.5 x 49 cm

Ivo Šebalj

Akt, 1950-55.

gvaš i tempera na papiru 67 x 98 cm

Slavko Šohaj
Akt u interijeru, 1970.
ulje na kartonu 35 x 35 cm

Zlatko Prica
Zagrljaj, 1991.
ulje na platnu 158 x 163 cm

Zlatko Prica

Dvoje, 1994.

tempera na papiru 69 x 48 cm

Zlatko Prica
Dvoje na olupini, 1992.
tempera na papiru 60 x 44 cm

Zlatko Prica

Dvije žene i barke, 1993.

ulje na platnu 130 x 162 cm

Zlatko Prica
Opatijski kišobrani V, 1993.
ulje na platnu 65 x 90.5 cm

Antun Masle

U kavani

tempera na papiru 33.5 x 43 cm

Branko Ružić
Žena koja pegla, oko 1958.
ulje na platnu 51.5 x 42 cm

Fadil Hadžić

Akt u pejzažu, oko 2012.
ulje na platnu 75 x 100 cm

Fadil Hadžić

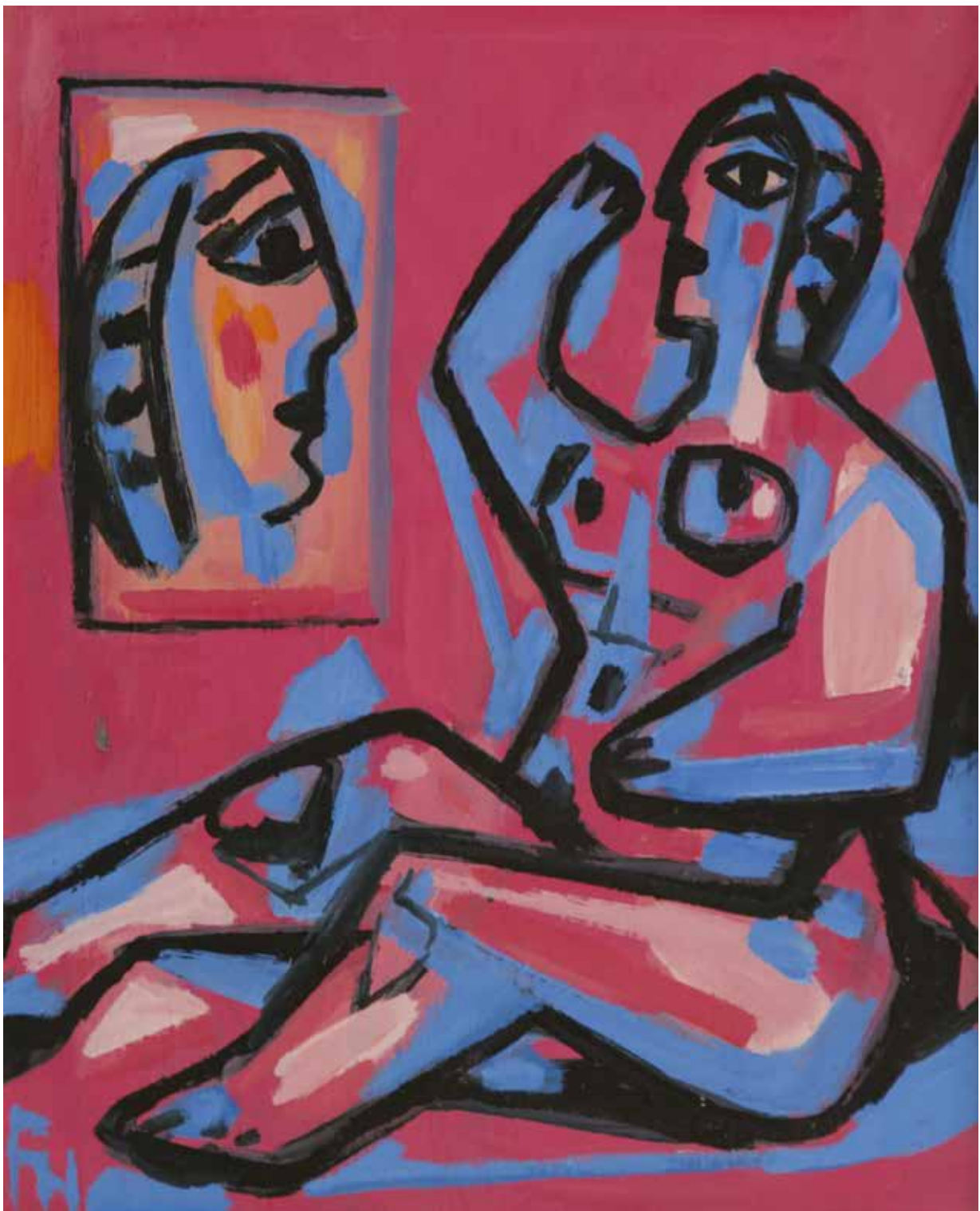
Portret Biserke, oko 2010.

ulje na platnu 44.5 x 33.5 cm

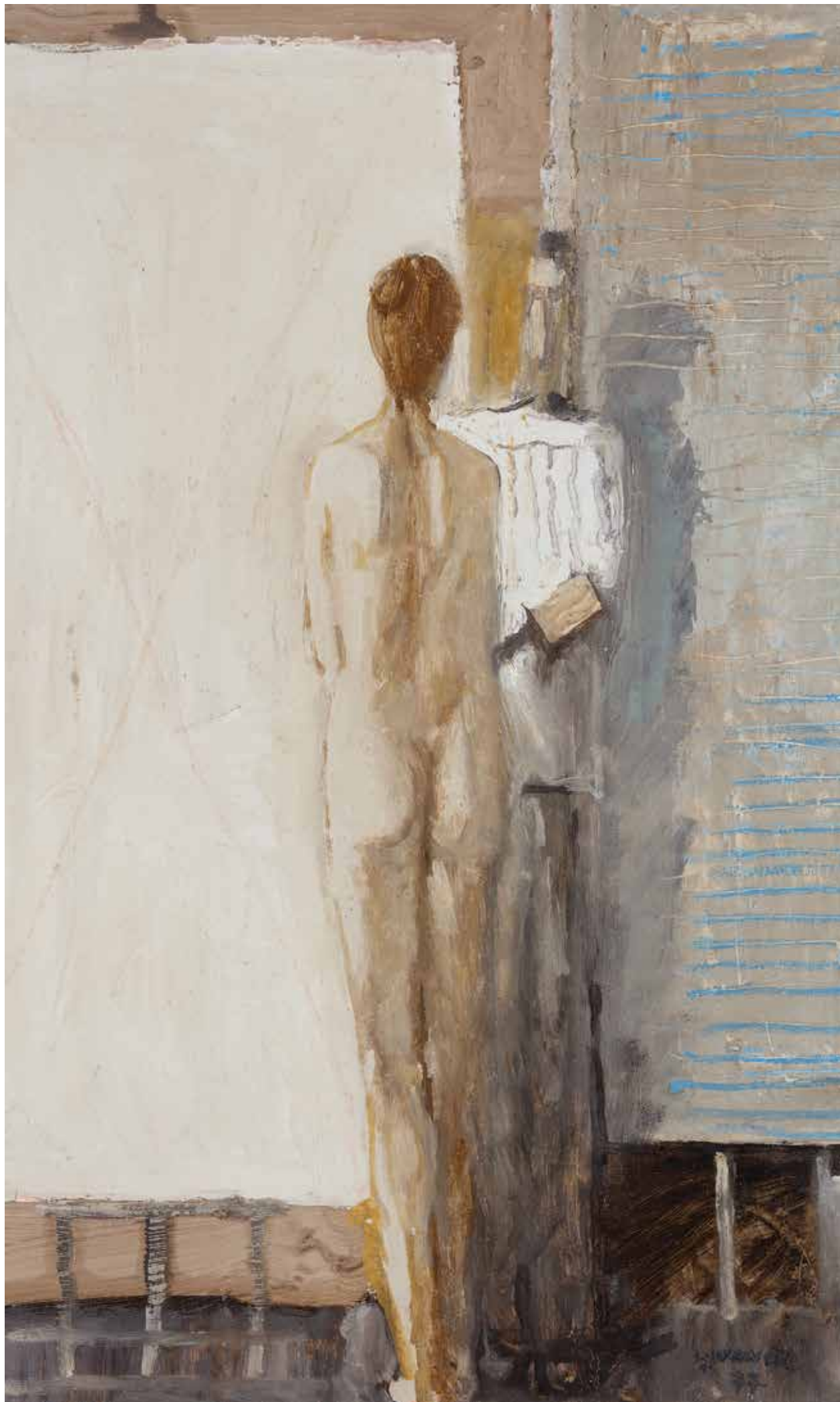

Fadil Hadžić

Crveni akt, oko 2012.
ulje na platnu 65 x 81 cm

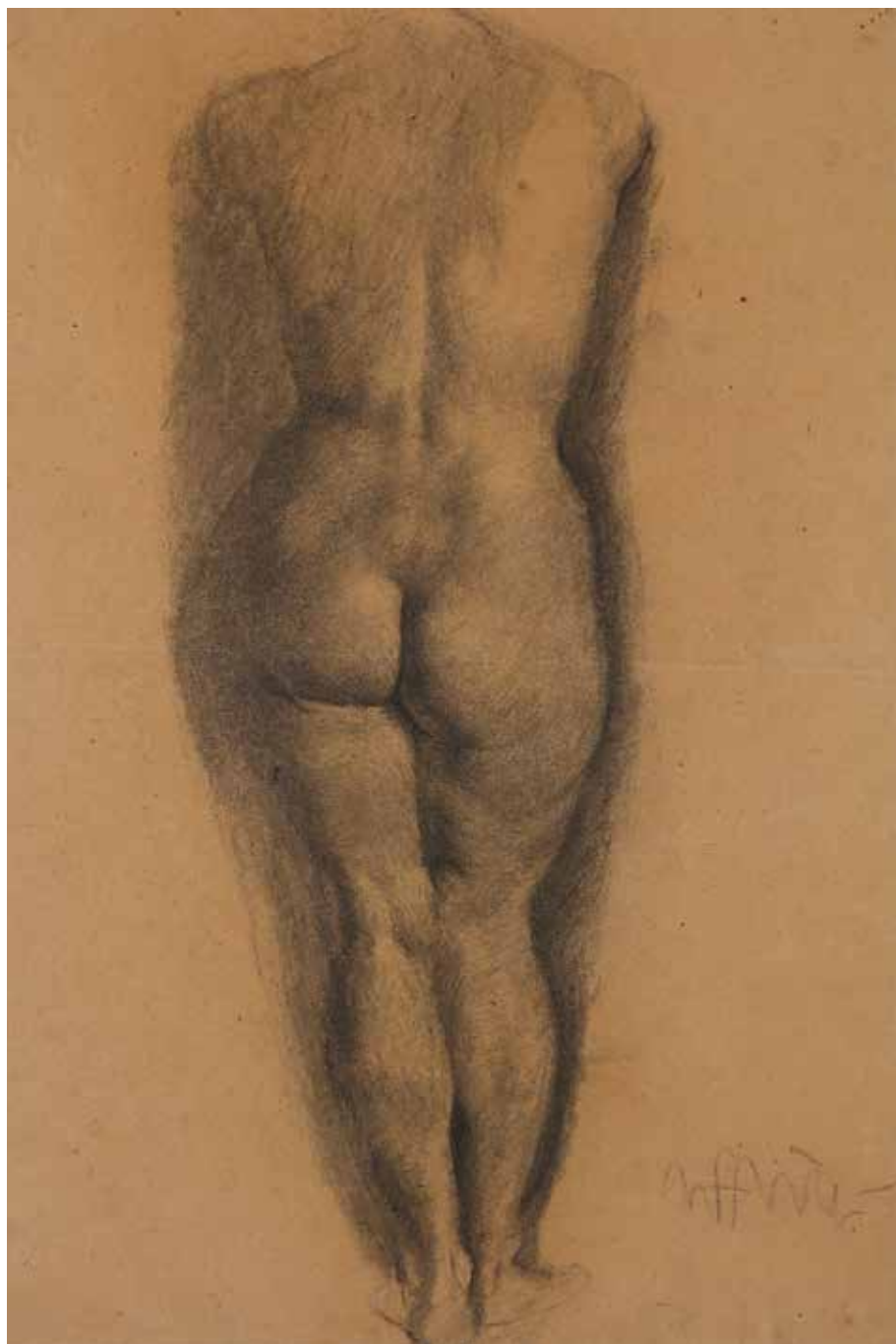

Fadil Hadžić
Plavi akt, oko 2012.
ulje na platnu 38.5 x 30 cm

Ljubo Ivančić

Slikar i model, 1977.
ulje na papiru 50 x 30 cm

...

Treba skrenuti pozornost na odlično crtani *Akt s leđa* (oko 1950), nastao u vremenu kad je Stančić još pohađao Krizmanovu specijalku na Akademiji.

...

Igor Zidić

"O Zbirci Kurjak: povijest nastanka, sastav, pojedinosti"
iz predgovora za izložbu "Zbirka Kurjak"
u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu 2019.

Miljenko Stančić

Studija akta, 1950.

ugljen na papiru 60.5 x 42 cm

...

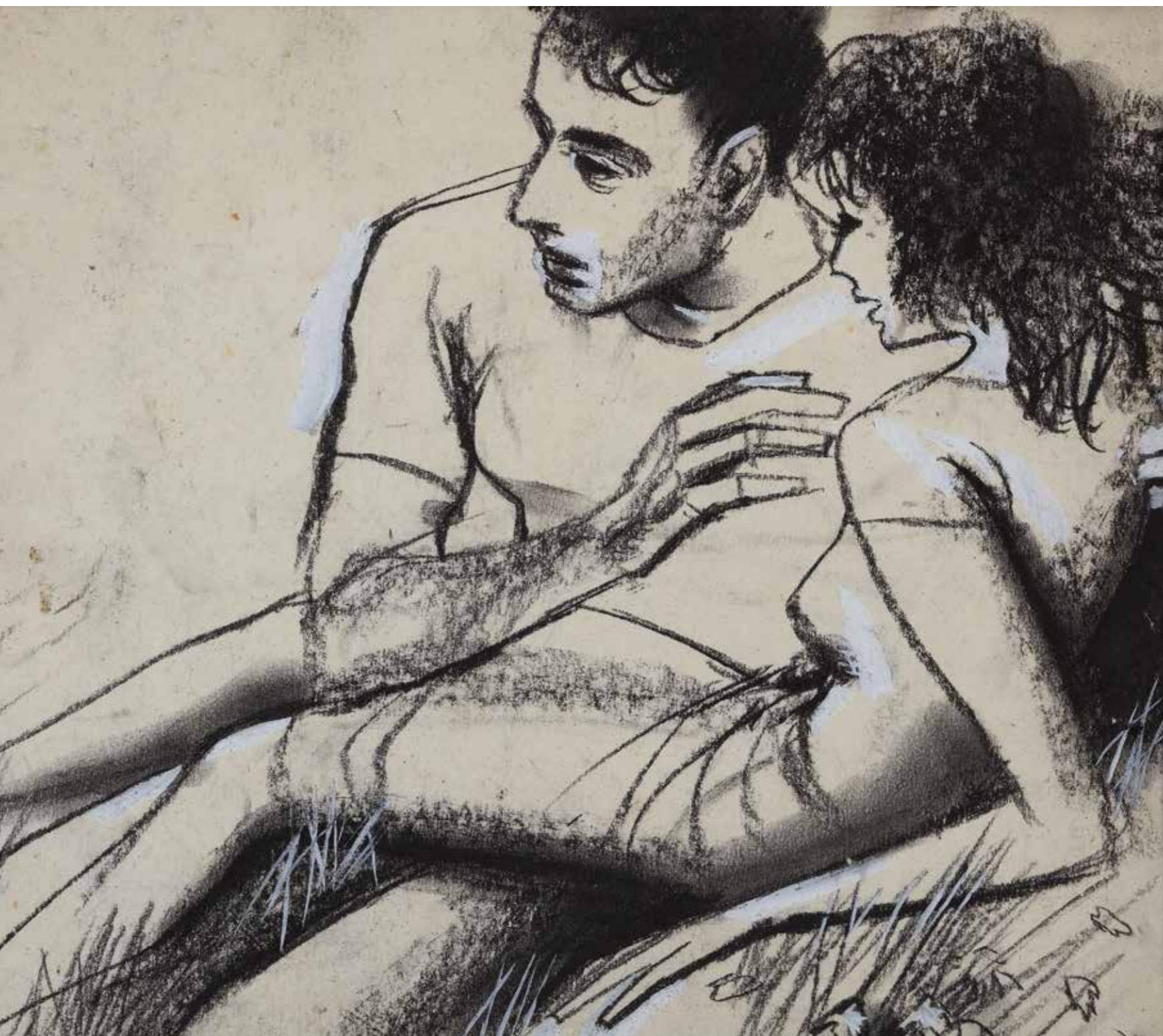
Mnogima će, koji se više ne sjećaju ili se i ne mogu toga sjećati, osobito zanimljivi biti crteži-ilustracije za *Lolitu* Vladimira V. Nabokova. Usuđujem se reći da je Stančić, svjetskoj književnoj senzaciji iz godine 1955., kojoj će Stanley Kubrick, temeljem Nabokovljeva scenarija, dometnuti i filmsku slavu - uz odlomke iz knjige koje je, u prijevodu Antuna i Nade Šoljan, objavljivao zagrebački *Telegram* - pridodao kongenijalne ilustracije. One su zavrijedile pozornost književno-likovnoga svijeta, umjesto da budu, kakva je u nas navada, bagatelizirane i zaboravljene. Tri su, od njih nekoliko reproduciranih u citiranom tjedniku negdje početkom 1960-ih (ako me pamćenje ne vara), završile u Zbirci Kurjak i sada izlaze na vidjelo kao mala tajna kolekcionarova.

...

Igor Zidić

*“O Zbirci Kurjak: povijest nastanka, sastav, pojedinosti”
iz predgovora za izložbu “Zbirka Kurjak”
u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu 2019.*

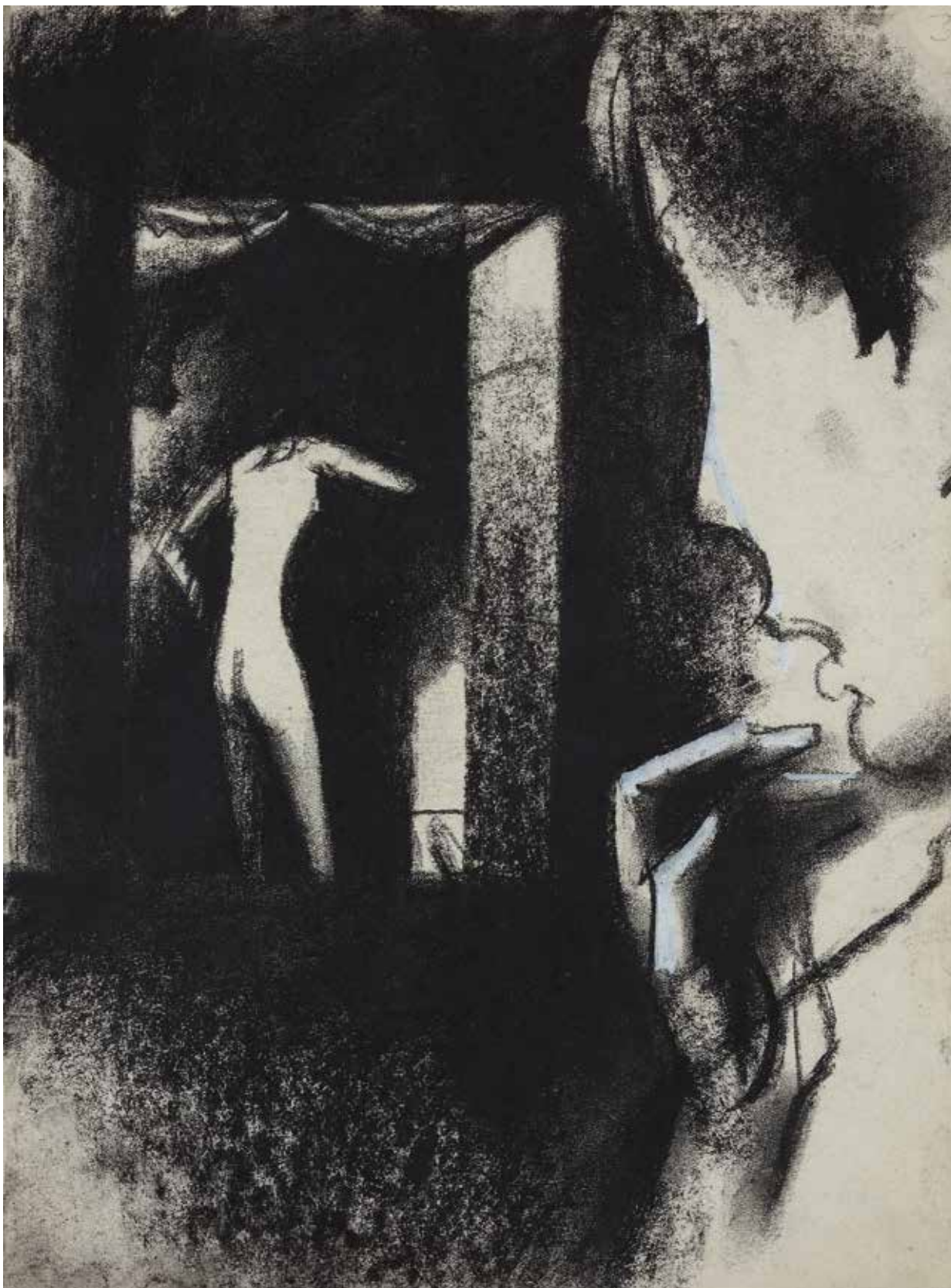

Miljenko Stančić

Ilustracija za "Lolitu" Vladimira Nabokova III, 1960.

ugljen na papiru 23.5 x 33.5 cm

Miljenko Stančić

Ilustracija za "Lolitu" Vladimira Nabokova I, 1960.

ugljen na papiru 33.5 x 25 cm

Miljenko Stančić

Ilustracija za "Lolitu" Vladimira Nabokova II, 1960.

ugljen i tempera na papiru 33.5 x 25 cm

Miljenko Stančić

Dvoje, oko 1964.

ulje na platnu 66 x 81.5 cm

Miljenko Stančić
Oko stola, 1965.
ulje na platnu 65 x 81 cm

Miljenko Stančić
Večernji interijer, oko 1970.
ulje na platnu 55 x 64 cm

Miljenko Stančić
Prvi koraci, oko 1975.
ulje na platnu 65 x 81 cm

Miljenko Stančić
Doručak, oko 1970.
ulje na platnu 65.5 x 81.5 cm

Tomo Gusić
Sanja, 1995.
ulje na platnu 70.5 x 46 cm

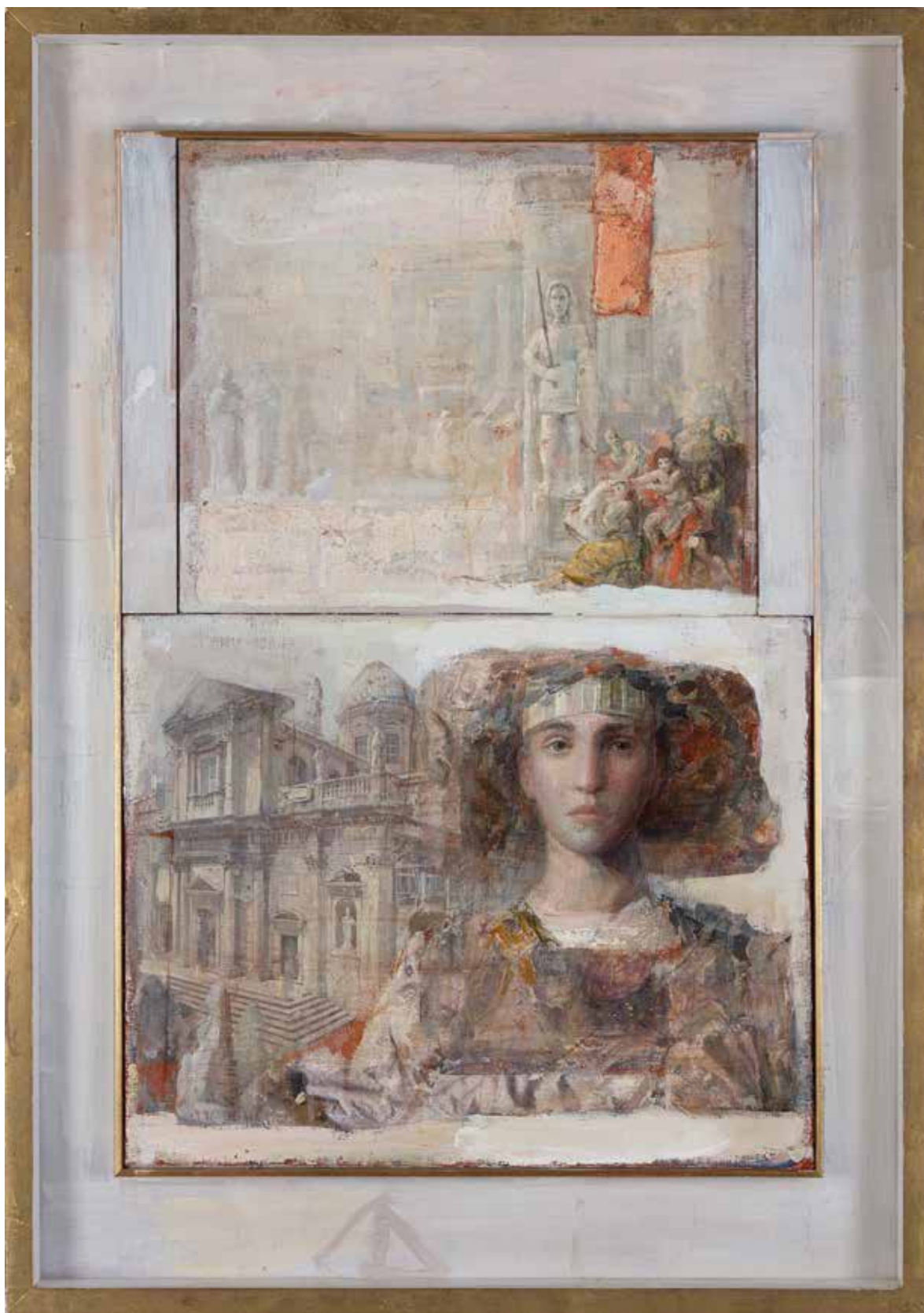
Branko Bahunek
Dama sa ljubičastim šeširom
ulje na platnu 41 x 33 cm

Dragica Cvek Jordan

Blagdan, 1993.

ulje na platnu 80 x 95 cm

Mersad Berber

Orlando + Katedrala, 1992.

ulje na platnu 34 x 42 + 39.5 x 50 cm

Mersad Berber
Hommage à Bukovac, 2001.
ulje na platnu i drvu 40 x 80 cm

Mersad Berber

Pogled iz Lozice, 1998.

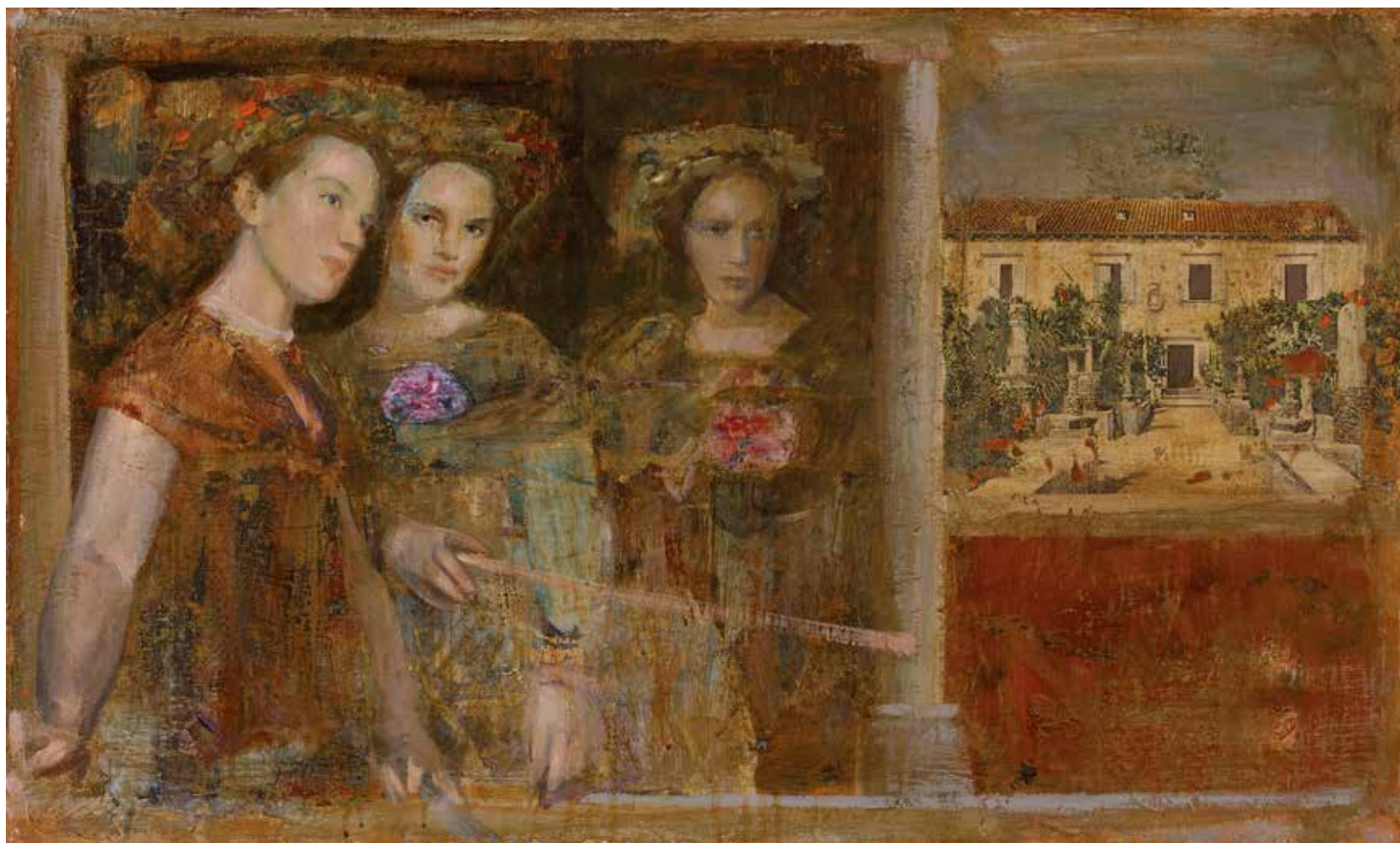
ulje na platnu 72.5 x 140.5 cm

Mersad Berber

Djevojka s ružom

ulje na platnu 40 x 32 cm

Mersad Berber
Tri djevojke i šetnica
ulje na platnu 62 x 102 cm

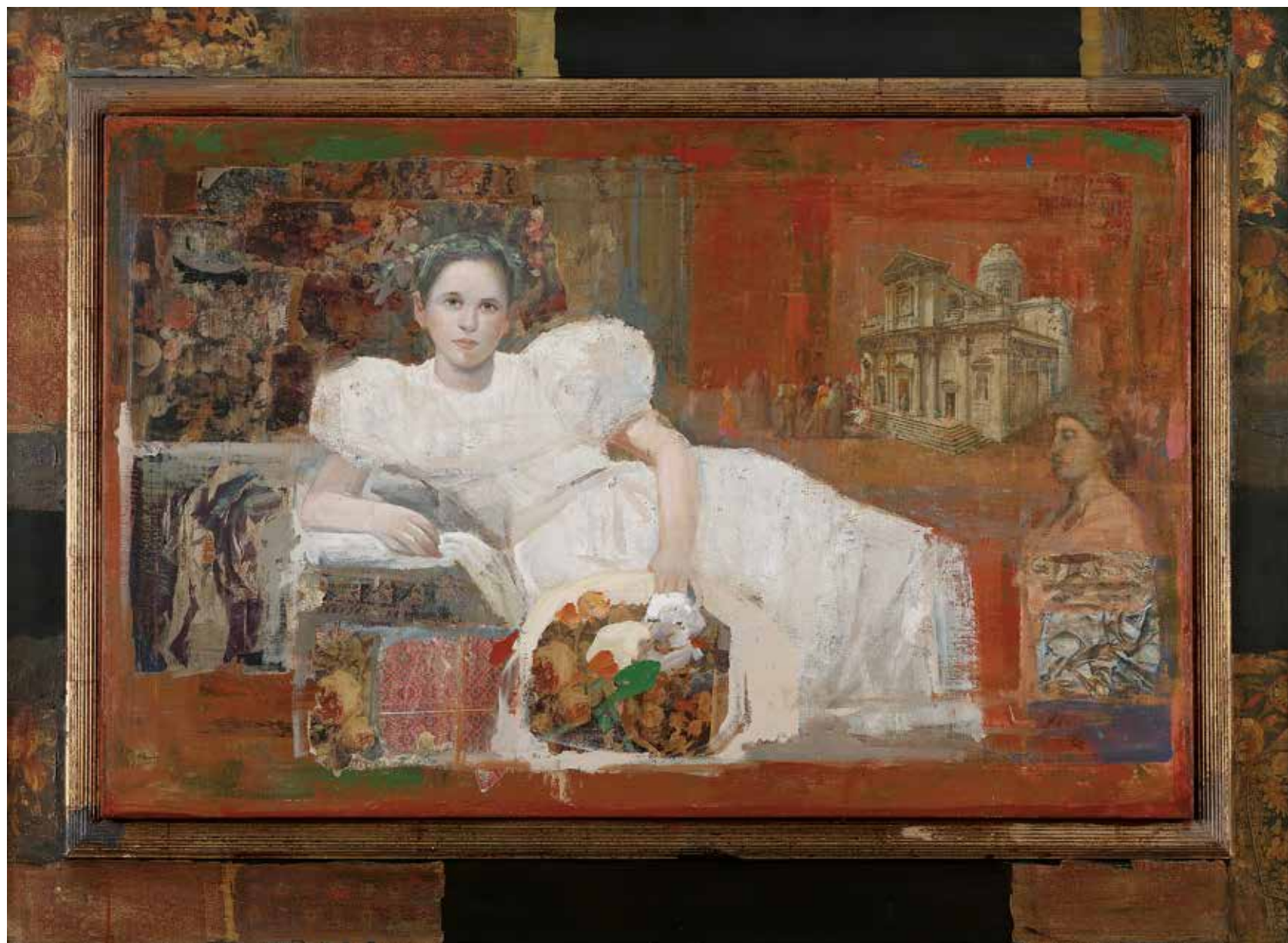
...

Kažeš, Martine sjećam li se prvog trenutka kad se u meni zapalila iskra ljubavi, strasti za umjetnost. Bilo je to ovako: bio sam klinac, mislim pri kraju osnovne škole i poslao sam svoju pjesmu "Lipa" u Plavi vjesnik. Javio mi se glavni urednik Pero Zlataar, želi objaviti pjesmu uz ilustracije mladog, kaže talentiranog slikara Mersada Berbera. Otišao sam do njega, upoznao ga, napravio je dvije slike. I slike i pjesma su objavljeni, Berber je slike poklonio meni (imam ih i danas), a prijateljstvo s Berberom bilo je i ostalo trajno. I do tada sam posjećivao izložbe, volio slike. Mislim da su te dvije slike u meni razbuktale strast i inficirale me kolekcionarstvom.

...

Asim Kurjak

*Iz razgovora Asima Kurjaka i Martina Henc
u sklopu priprema za izložbu
"Zbirka Kurjak - Motiv žene u djelima hrvatskih umjetnika",
Zagreb, veljača 2024.*

Mersad Berber
Hommage à Bukovac, 1999.
ulje na platnu i drvu 90 x 145 cm

Zlatko Kauzlarić Atač

Portret Dee, 2014.

ulje na platnu 80 x 60 cm

Fadil Vejzović
Portret Ane, 2013.
ulje na platnu 80 x 60 cm

Dimitrije Popović
Ženski akt, 2010.
tuš i pastel na papiru 70 x 100 cm

Munir Vejzović
Mediterran, oko 2003.
ulje na platnu 98 x 110 cm

Zlatan Vehabović
Studija obale, 2014.
 ulje na platnu 60 x 70 cm

Zlatan Vehabović
Ovan, 2018.
 ulje na platnu 62 x 58 cm

Zlatan Vehabović
Nezvano #7, 2014.
 ulje na platnu 80.5 x 54 cm

Fadil Vejzović
Portret Asima Kurjaka, 2014.
ulje na platnu 109 x 125 cm

Rođen je 1942. godine. Studirao na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu gdje je diplomirao 1966. Od 1971-1972. na poslijediplomskome je studiju na University of London; 1974. položio specijalistički ispit iz ginekologije i porodništva; 1977. obranio doktorsku tezu. Profesor je Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i u Sarajevu.

Obnaša dužnost predsjednika Međunarodne akademije perinatalne medicine.

Objavio je više od 500 znanstvenih tekstova s dvostrukom recenzijom; 414 stručnih tekstova; napisao ili uredio 117 knjiga što su objavljene na 12 svjetskih jezika i po tome je jedan od najproduktivnijih svjetskih znanstvenika; više od 700 pozvanih predavanja na međunarodnim skupovima; mentor 52 magistarska rada, mentor 28 doktorata. Članci kojima je autor ili koautor citirani su prema podacima Google Scholar baze podataka više od 11.000 puta.

Dobitnik je mnogobrojnih nagrada: Državne nagrade za mlade znanstvenike (1971), Republičke nagrade "Ruđer Bošković" za znanstveni rad (1985), Nagrade HAZU "J. J. Strossmayer" za najbolje znanstveno djelo (1990), Nagrade HAZU za medicinsku znanost (1994), Nagrade "Europski krug" (1996), Nagrade "William Liley" za najbolji znanstveni rad iz fetalne dijagnostike i terapije (1998), "Maternity Prize", nagrade Europske udruge za perinatalnu medicinu za doprinos u području perinatalne medicine (2000), odlikovanja predsjednika RH „Redom Danice Hrvatske s likom Ruđera Boškovića“ (2001), visokoga odličja Hrvatskoga liječničkog zbora „Pavao Čulumović“ (2003), „Erich Saling Perinatal Prize“ (2011), „Lifetime Achievement Award“, nagrade Međunarodne akademije perinatalne medicine (2015).

Redoviti je član Svjetske akademije umjetnosti i znanosti, Europske Akademije znanosti i umjetnosti, Međunarodne Akademije za humanu reprodukciju, Akademije znanosti regije Puglia u Italiji i Akademija medicinskih znanosti Katalonije i Rusije, a počasni je član Američkog instituta za ultrazvuk u medicini i biologiji te akademik Ruske akademije znanosti. Član je Akademije znanosti i umjetnosti Bosne i Hercegovine kao i član Bošnjačke akademije znanosti i umjetnosti.

Bivši je predsjednik Akademije medicinskih znanosti Hrvatske (od 2000. do 2005) i Svjetske udruge perinatalne medicine. Trenutno je voditelj Odbora za edukaciju Svjetske udruge perinatalne medicine i direktor Škole ultrazvuka u medicini i biologiji „Ian Donald“.

Glavni je urednik časopisa „Donald School Journal of Ultrasound in Obstetrics and Gynecology“.

Doctor Honoris Causa na Sveučilištima u Banjoj Luci, Budimpešti, Barceloni, Bukureštu, Ateni, Montevideu, Moskvi, Tomsku, Buenos Airesu, Petrogradu, Tirani, Khartoumu.

Počasni je član 15 međunarodnih udruženja.

Član je uredništava nekoliko međunarodnih časopisa.

KATALOG DJELA

djela označena * dio su izložbe u Galeriji Mona Lisa u Zagrebu 20.4.-4.5.'24.
djela označena * dio su izložbe u Galeriji Stratiko u Starom Gradu na Hvaru 27.-29.9.'24.

str. br.

- 30 1 Vlaho Bukovac
Dalmatinski ribari, 1884.
ulje na platnu 110 x 200 cm
- 34 2 Vlaho Bukovac
Portret gospođe iz Praga, 1916. **
ulje na lesonitu 100 x 73 cm
- 35 3 Vlaho Bukovac
Portret djevojke
ulje na platnu 49 x 36 cm
- 37 4 Vlaho Bukovac
Ljeto (Alegorija), 1898. *
ulje na platnu 52.5 x 100 cm
- 38 5 Vlaho Bukovac
Poluakt djevojke, 1916. *
ulje na platnu 57 x 70 cm
- 39 6 Vlaho Bukovac
Poluakt žene u fotelji, poslije 1916. *
ulje na platnu 51 x 61 cm
- 42 7 Mato Celestin Medović
Portret gospođe
ulje na platnu 29 x 17 cm *
revers slike "Iz mog kraja"

- 8 Mato Celestin Medović
Iz mog kraja, oko 1905.
ulje na platnu 30.5 x 19 cm
avers slike "Portret gospođe"
- 43 9 Mato Celestin Medović
Portret gospođe s naušnicom, oko 1900. *
ulje na platnu 44.5 x 37 cm

str. br.

- 44 10 Bela Čikoš Sesia
Pietà, 1923. *
ulje na platnu 35.5 x 50 cm
- 45 11 Mato Celestin Medović
Bogorodica s djetetom **
ulje na platnu 62 x 50 cm
- 46 12 Bela Csikos-Sessia
Portret djevojke u bijelom, 1900. *
ulje na platnu 83 x 32 cm
- 47 13 Bela Csikos-Sessia
Portret Ane, 1912. *
ulje na platnu 160 x 111 cm
- 49 14 Menci Clement Crnčić
Omage P.P. Rubens *
ulje na platnu 68.5 x 55 cm

- 15 Oton Iveković
Djevojčice na planinskoj livadi *
ulje na platnu 34 x 48 cm
- 50 16 Ivan Tišov
Mladost (Djevojka na livadi), 1908. *
ulje na platnu 48 x 86.5 cm

- 17
Ivan Tišov
Portret majke *
ulje na platnu
61 x 46.5 cm

str. br.

52 18 Robert Auer
*Osmijeh (Žena sa šeširom), 1937. **
ulje na platnu 54 x 41 cm

53 19 Robert Auer
*Portret žene, 1936. **
ulje na platnu 70 x 55 cm

55 20 Robert Auer
*Ujutro, 1938. **
ulje na platnu 85.5 x 43 cm

56 21 Robert Auer
*Poljubac **
akvarel na papiru 17 cm

57 22 Joso Bužan
*Djevojka s prozirnim veom **
ulje na platnu 36 x 26 cm

23 Joso Bužan
Djevojka s mašnom u kosi
ulje na platnu 57 cm

24 Joso Bužan
Djevojka s pletenicama
ulje na platnu 40.5 x 36 cm

25 Joso Bužan
Djevojka sa crvenom maramom
ulje na platnu 25.5 x 25.5 cm

str. br.

58 26 Ivan Meštrović
*Ženski akt **
odljev u bronci v 47 cm

59 27 Ivan Meštrović
Poljubac
odljev u bronci (reljef) 37 x 52.5 cm

60 28 Ivan Meštrović
*Majčinstvo **
odljev u bronci v 42.5 cm

61 29 Ivan Meštrović
Pietà
odljev u bronci (reljef) 54 x 39 cm

63 30 Josip Račić
*Portret djevojke, 1906-07. **
kreda i ugljen na papiru 51 x 39 cm

65 31 Miroslav Kraljević
*Ciganka **
ulje na platnu 51 x 43 cm

66/67 32 Vladimir Becić
*Ležeći akt, 1926. **
ulje na platnu 55 x 130 cm

68 33 Gabrijel Jurkić
*Ovce na Kupresu (Pastirica), 1935. ***
ulje na platnu 74 x 100 cm

69 34 Vilko Gecan
Troje prijatelja, oko 1921.
ulje na platnu 72 x 87 cm

70 35 Oskar Herman
Oko stola, oko 1970.
gvaš na papiru 14 x 16 cm

71 36 Ignjat Job
Pijanka na otoku, oko 1933.
ulje na šperploči 38 x 65 cm

72 37 Milivoj Uzelac
*Veslačica, oko 1934. **
olovka, ugljen, akvarel i tempera na papiru 54 x 39 cm

72 38 Milivoj Uzelac
*Backhand, oko 1934. **
pastel, kreda i tempera na papiru 41 x 56 cm

73 39 Milivoj Uzelac
*Iz cirkusa (Akrobati), 1932. **
pastel i olovka na papiru 86.5 x 54.5 cm

74 40 Milivoj Uzelac
*Portret supruge, 1939. **
pastel i tempera na papiru 76.5 x 53.5 cm

41 Vilko Šeferov
Portret žene u crvenoj bluzi, 1964. *
ulje na platnu 65 x 51 cm

42 Ivanka Bukovac
Portret djevojke
gvaš na papiru 39 x 29 cm

str. br.

75 43 Marijan Trepše
Sjedeći ženski akt, 1935. *
ulje na platnu 100 x 80.5 cm

78/79 44 Frano Kršinić
Ležeći ženski akt *
odljev u bronci d 61.5 cm

80 45 Antun Augustinčić
Ženski torzo *
odljev u bronci v 59 cm

81 46 Antun Motika
Ležeći ženski akt *
ulje na platnu 70 x 100 cm

82 47 Omer Mujadžić
Portret djevojke
olovka na papiru 35.5 x 26 cm

83 48 Leo Junek
Studija ženskog akta
tuš na papiru 45 x 33 cm

str. br.

84 49 Antun Augustinčić
Ženski akt *
odljev u bronci (reljef) 46 x 29 cm

85 50 Omer Mujadžić
Veliki akt *
ulje na platnu 73.3 x 92 cm

86 51 Omer Mujadžić
Ognjište, 1987.
ulje na lesonitu 43 x 56 cm

86 52 Omer Mujadžić
Ognjište, 1988.
ulje na lesonitu 47 x 61 cm

87 53 Omer Mujadžić
U slikarevom atelijeru, oko 1988. *
ulje na platnu 50 x 70 cm

88 54 Ivanka Bukovac
Dijete kod liječnika, oko 1940. *
ulje na kartonu 25 x 19.5 cm

89 55 Omer Mujadžić
Djevojka u kuhinji, oko 1930. *
ulje na platnu 36 x 32.5 cm

56 Vjekoslav Parać
Povratak s polja
ulje na platnu 87 x 119 cm

90 57 Ivanka Bukovac
Briga o majci **
ulje na platnu 31 x 42 cm

91 58 Marijan Trepše
Bolesnik, 1919. *
ulje na kartonu 40 x 35 cm

93 59 Ivanka Bukovac
Žene u interijeru, 1941. **
ulje na platnu 90 x 109.5 cm

str. br.

- 94 60 Frano Kršinić
Cešljanje *
odljev u bronci 60 x 38 v 53 cm
- 95 61 Marta Ehrlich Tompa
Majka s djetetom, oko 1934-35. *
ulje na platnu 91 x 62 cm
- 96 62 Omer Mujadžić
Majka i dijete *
olovka na papiru 38 x 27.5 cm
- 97 63 Antun Motika
Žena s djetetom *
gvaš na papiru 43 x 36.5 cm
- 98 64 Ismet Mujezinović
Povratak s polja
ulje na platnu 47 x 35 cm
- 99 65 Vanja Radauš
Šestinačke *
odljev u bronci v 70 cm
- 100 66 Ismet Mujezinović
Ranjenik, 1954.
ulje na platnu 85 x 62 cm
- 101 67 Omer Mujadžić
Skidanje s križa, oko 1970. **
ulje na platnu 97 x 59 cm
- 102/103 68 Ismet Mujezinović
Žetva *
ulje na platnu 97 x 180 cm
- 104/105 69 Ismet Mujezinović
Pijaca u Tuzli
ulje na kartonu 52 x 128 cm
- 107 70 Ismet Mujezinović
Pijaca u Tuzli
ulje na lesonitu 44 x 54 cm
- 106/107 71 Ismet Mujezinović
Pijaca u Tuzli
ulje na kartonu 22.5 x 98.5 cm

72
Ismet Mujezinović
Portret gospođe, oko 1933. *
ulje na platnu 80.5 x 64.5 cm

str. br.

- 108 73 Josip Crnobori
Portret žene, 1935. *
ulje na platnu 81 x 46 cm
- 109 74 Vilim Svečnjak
Djevojka s gitarom, oko 1974.
ulje na lesonitu 67.5 x 49 cm
- 110 75 Ivo Šebalj
Akt, 1950-55.
gvaš i tempera na papiru 67 x 98 cm
- 111 76 Slavko Šohaj
Akt u interijeru, 1970.
ulje na kartonu 35 x 35 cm
- 112/113 77 Zlatko Prica
Zagrljaj, 1991.
ulje na platnu 158 x 163 cm
- 114 78 Zlatko Prica
Dvoje, 1994.
tempera na papiru 69 x 48 cm
- 115 79 Zlatko Prica
Dvoje na olupini, 1992.
tempera na papiru 60 x 44 cm
- 116 80 Zlatko Prica
Dvije žene i barke, 1993.
ulje na platnu 130 x 162 cm
- 117 81 Zlatko Prica
Opatijski kišobrani V, 1993.
ulje na platnu 65 x 90.5 cm
- 118 82 Antun Masle
U kavani
tempera na papiru 33.5 x 43 cm
- 119 83 Branko Ružić
Žena koja pegla, oko 1958. *
ulje na platnu 51.5 x 42 cm
- 120 84 Fadil Hadžić
Akt u pejzažu, oko 2012.
ulje na platnu 75 x 100 cm
- 121 85 Fadil Hadžić
Portret Biserke, oko 2010.
ulje na platnu 44.5 x 33.5 cm
- 122 86 Fadil Hadžić
Crveni akt, oko 2012.
ulje na platnu 65 x 81 cm
- 123 87 Fadil Hadžić
Plavi akt, oko 2012.
ulje na platnu 38.5 x 30 cm
- 124 88 Ljubo Ivančić
Šlikar i model, 1977.
ulje na papiru 50 x 30 cm

str. br.

- 125 89 Miljenko Stančić
Studija akta, 1950. *
ugljen na papiru 60.5 x 42 cm
- 126/127 90 Miljenko Stančić
Ilustracija za "Lolitu" Vladimira Nabokova III, 1960. *
ugljen na papiru 23.5 x 33.5 cm
- 128 91 Miljenko Stančić
Ilustracija za "Lolitu" Vladimira Nabokova I, 1960. *
ugljen na papiru 33.5 x 25 cm
- 129 92 Miljenko Stančić
Ilustracija za "Lolitu" Vladimira Nabokova II, 1960. *
ugljen i tempera na papiru 33.5 x 25 cm
- 130/131 93 Miljenko Stančić
Dvoje, oko 1964. *
ulje na platnu 66 x 81.5 cm
- 132 94 Miljenko Stančić
Oko stola, 1965. *
ulje na platnu 65 x 81 cm
- 133 95 Miljenko Stančić
Večernji interijer, oko 1970. *
ulje na platnu 55 x 64 cm
- 134 96 Miljenko Stančić
Prvi koraci, oko 1975. **
ulje na platnu 65 x 81 cm
- 135 97 Miljenko Stančić
Doručak, oko 1970. **
ulje na platnu 65.5 x 81.5 cm
- 136 98 Tomo Gusić
Sanja, 1995.
ulje na platnu 70.5 x 46 cm
- 137 99 Branko Bahunek
Dama sa ljubičastim šeširom
ulje na platnu 41 x 33 cm
- 138 100 Dragica Cvek Jordan
Blagdan, 1993.
ulje na platnu 80 x 95 cm
- 139 101 Mersad Berber
Orlando + Katedrala, 1992. *
ulje na platnu 34 x 42 + 39.5 x 50 cm
- 140 102 Mersad Berber
Hommage à Bukovac, 2001.
ulje na platnu i drvu 40 x 80 cm
- 141 103 Mersad Berber
Pogled iz Lozice, 1998.
ulje na platnu 72.5 x 140.5 cm
- 142 104 Mersad Berber
Djevojka s ružom
ulje na platnu 40 x 32 cm

str. br.

- 143 105 Mersad Berber
Tri djevojke i šetnica
ulje na platnu 62 x 102 cm
- 145 106 Mersad Berber
Hommage à Bukovac **
ulje na platnu i drvu 90 x 145 cm
- 146 107 Zlatko Kauzlarić Atač
Portret Dee, 2014.
ulje na platnu 80 x 60 cm
- 147 108 Fadil Vejzović
Portret Ane, 2013.
ulje na platnu 80 x 60 cm
- 148 109 Dimitrije Popović
Ženski akt, 2010.
tuš i pastel na papiru 70 x 100 cm
- 149 110 Munir Vejzović
Mediteran, oko 2003.
ulje na platnu 98 x 110 cm
- 150 111 Zlatan Vehabović
Ovan, 2018. *
ulje na platnu 62 x 58 cm
- 150 112 Zlatan Vehabović
Studija obale, 2014. *
ulje na platnu 60 x 70 cm
- 151 113 Zlatan Vehabović
Nezvano #7, 2014. *
ulje na platnu, 80.5 x 54 cm
- 152 114 Fadil Vejzović
Portret Asima Kurjaka, 2014.
ulje na platnu 109 x 125 cm

- 115 Dimitrije Popović
Hommage a Leonardo, oko 1981. *
olovka u boji na papiru 65.5 x 48.5 cm

Nakladnik
GALERIJA MONA LISA ZAGREB

Za nakladnika
MARTIN HENC

Urednik
MARTIN HENC

Predgovor
ZDENKO TONKOVIĆ

Razgovor s Asimom Kurjakom
MARTIN HENC
ZLATKO HENC

Autor tekstova - citati
IGOR ZIDIĆ

Fotografije
GORAN VRANIĆ
MARTIN HENC

Korektura i lektura
MARIJA GELO

Oblikovanje kataloga
MARTIN HENC

Tisak i uvez
PRINTERA

Naklada
300 primjeraka

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem 001079019

ISBN 978-953-7352-26-4

Zagreb, 2024.

